

Lovforslag nr. L 70. Fremsat den 9. november 1995 af erhvervsministeren (Mimi Jakobsen)

Forslag

til

Lov om fondsmæglerselskaber¹⁾

Kapitel 1

Indledende bestemmelser

§ 1. Denne lov finder anvendelse på fondsmæglerselskaber, herunder fondsmæglerselskaber, der er børsmæglerselskaber. Fondsmæglerselskaber har til formål at drive fondsmæglervirksomhed ved at tilbyde tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel på erhvervsmæssigt grundlag (investeringsservice).

Stk. 2. De i stk. 1 nævnte tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel er de i bilag 1, afsnit A, anførte tjenesteydelser i forbindelse med de instrumenter, der er angivet i bilag 1, afsnit B, når en sådan tjenesteydelse præsteres over for tredjemand.

Stk. 3. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om, hvilke fysiske og juridiske personer, der kan udføre de i stk. 2 nævnte tjenesteydelser uden tilladelse efter denne lov.

Stk. 4. Fondsmæglerselskaber må kun udføre de tjenesteydelser, som er nævnt i bilag 1, afsnit A, og dertil knyttede accessoriske tjenesteydelser, som er nævnt i bilag 1, afsnit C. Finanstilsynet kan tillade, at fondsmæglerselskaber kan udføre tjenesteydelser som nævnt i 1. pkt. med andre finansielle instrumenter end de i bilag 1, afsnit B, nævnte.

Stk. 5. Herudover må fondsmæglerselskaber

formidle tinglyste, negotiable pantebreve i fast ejendom eller løsøre.

Stk. 6. Et fondsmæglerselskab må ikke have datterselskaber, medmindre disse udelukkende driver fondsmæglervirksomhed.

§ 2. Fondsmæglerselskaber er eneberettigede til i deres navn at benytte ordet »fondsmæglerselskab« alene eller i sammensætning. Andre virksomheder må ikke i deres navn eller til betegnelse af virksomheden benytte ordet »fondsmæglerselskab« eller betegnelser, der er egnet til at fremkalde det indtryk, at de er fondsmæglerselskaber.

Stk. 2. Fondsmæglerselskaber, der er medlemmer af en fondsbørs, er desuden eneberettigede til at kalde sig »børsmæglerselskab«.

Stk. 3. Fondsmæglerselskaber er forpligtede til at anvende betegnelsen fondsmæglerselskab i deres navn. Hvis de er medlemmer af en fondsbørs, kan de tillige eller i stedet anvende betegnelsen børsmæglerselskab.

Stk. 4. Et udenlandsk fondsmæglerselskab kan dog benytte det samme navn, som selskabet benytter i hjemlandet. Er der risiko for forveksling med et andet her i landet anvendt navn, kan Erhvervs- og Selskabsstyrelsen kræve en forklarende tilføjelse.

¹⁾ Loven indeholder bestemmelser, der gennemfører Rådets direktiv nr. 93/6/EØF af 15. marts 1993 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag, EF-Tidende, nr. L 141, s. 1, og Rådets direktiv nr. 93/22/EØF af 10. maj 1993 om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer, EF-Tidende, nr. L 141, s. 27 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 95/26/EF af 29. juni 1995 om ændring af direktiv 77/780/EØF og 89/646/EØF om kreditinstitutter, direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF om skadesforsikring, direktiv 79/267/EØF og 92/96/EØF om livsforsikring, direktiv 93/22/EØF om investeringsselskaber og direktiv 85/611/EØF om institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter), med henblik på at styrke tilsynet på disse områder, EF-Tidende nr. L 168, s. 7.

Kapitel 2

Stiftelse m.m.

§ 3. Fondsmæglerselskaber skal være aktieselskaber.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskab, der ønsker at blive medlem af en fondsbørs, en værdipapircentral eller en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling eller ønsker at udføre en eller flere af de i bilag 1, afsnit A, nr. 2 og 4, og afsnit C, nr. 1 og 3, nævnte tjenesteydelser, skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til modværdien af 1 mio. ECU.

Stk. 3. Andre fondsmæglerselskaber skal have en aktiekapital, der mindst udgør et beløb svarende til modværdien af 300.000 ECU.

Stk. 4. Goodwill kan ikke anvendes som en del af den indbetalte kapital. Deling af aktiekapitalen i aktieklasser med forskellig stemmeret kan ikke finde sted.

§ 4. Et fondsmæglerselskab skal have en ansvarlig kapital svarende til mindst en fjerdedel af såvel det foregående års faste omkostninger som vederlag udbetalt som provision. Finanstilsynet kan tilpasse dette krav i tilfælde af en væsentlig ændring i fondsmæglerselskabets virksomhed siden det foregående år. Har et fondsmæglerselskab ikke været i drift i et år, skal det have en ansvarlig kapital svarende til mindst en fjerdedel af såvel de faste omkostninger, der fremgår af driftsplanen for første års drift, som forventet vederlag i form af provision, medmindre denne plan kræves ændret af Finanstilsynet.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler om opgørelsen af fondsmæglerselskabers faste omkostninger.

Kapitel 3

Tilladelse m.m.

§ 5. Fondsmæglerselskaber skal have tilladelse af Finanstilsynet til at drive fondsmæglervirksomhed. Tilladelsen skal angive de områder i bilag 1, afsnit A og C, som tilladelsen omfatter.

Stk. 2. Ansøgning om tilladelse skal ledsages af en driftsplan, hvori blandt andet angives arten af de forretninger, der påtænkes udført, samt fondsmæglerselskabets organisation. Ansøgningen skal desuden indeholde oplysninger om alle aktionærer, der direkte eller indirekte

ejner en kvalificeret andel på mindst 5 pct. af aktiekapitalen eller stemmerettighederne, eller en aktiebesiddelse, der giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på forvaltningen af fondsmæglerselskabet, eller som i øvrigt har snævre forbindelser, jf. stk. 8, samt om størrelsen af disse aktionærers aktiebesiddelse.

Stk. 3. Tilladelse til at udføre en eller flere af de i bilag 1, afsnit C, anførte accessoriske tjenesteydelser kan kun meddeles fondsmæglerselskaber i tilknytning til ansøgning om tilladelse til at udføre tjenesteydelser i henhold til bilag 1, afsnit A.

Stk. 4. Først når Finanstilsynet har meddelt tilladelse til at drive fondsmæglervirksomhed, kan fondsmæglerselskabet registreres i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen. Med anmeldelsen til registrering skal fondsmæglerselskabet indsende 2 daterede eksemplarer af vedtægterne til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der videresender det ene eksemplar til Finanstilsynet.

Stk. 5. Ved anmeldelse af vedtægtsændringer skal fondsmæglerselskabet indsende 2 daterede eksemplarer af vedtægterne med den fuldstændige nye affattelse til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, der videresender det ene eksemplar til Finanstilsynet.

Stk. 6. Finanstilsynet kan nægte tilladelse, hvis et medlem af fondsmæglerselskabets direktion eller bestyrelse

- 1) må skønnes ikke at have fyldestgørende erfaring til at udøve stillingen eller hvervet,
- 2) er dømt for et strafbart forhold, og det udviste forhold begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, eller
- 3) i stilling eller erhverv har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at den pågældende ikke vil varetage stillingen eller hvervet på forsvarlig måde.

Stk. 7. Tilladelse kan nægtes, hvis der foreligger snævre forbindelser, jf. stk. 8, mellem fondsmæglerselskabet og andre virksomheder eller personer, og hvis disse forbindelser vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver.

Stk. 8. Ved snævre forbindelser forstås:

- 1) direkte eller indirekte forbindelser af den i lov om visse selskabers aflæggelse af årsregnskab § 1, stk. 2, nr. 8, angivne art,
- 2) kapitalinteresser, hvorved forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller

3) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse, jf. nr. 1, med en virksomhed.

Stk. 9. Finanstilsynet kan nægte tilladelse, såfremt lovgivningen i et land uden for den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med, vedrørende en virksomhed eller person, som fondsmæglerselskabet har snævre forbindelser med, jf. stk. 8, vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver.

Stk. 10. Tilladelse kan desuden nægtes, hvis de i stk. 2 nævnte aktionærer skønnes at ville modvirke en forsvarlig drift af fondsmæglerselskabet.

Stk. 11. Når tilladelse nægtes, skal dette begrundes og meddeles ansøgeren senest seks måneder efter indgivelsen af en fyldestgørende ansøgning. Der træffes under alle omstændigheder afgørelse senest tolv måneder efter ansøgningens modtagelse.

Stk. 12. Finanstilsynet kan i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer suspendere behandlingen af ansøgninger om tilladelse til fondsmæglerselskaber, som direkte eller indirekte ejes af selskaber med hjemsted uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med.

Stk. 13. Reglerne i stk. 2 finder tilsvarende anvendelse, hvis et fondsmæglerselskab, der har fået tilladelse efter denne lov, ansøger om ændring af sin tilladelse.

Stk. 14. Et fondsmæglerselskab, der har fået tilladelse efter denne lov, er forpligtet til at have sit hovedkontor og udøve virksomhed her i landet.

§ 6. Et udenlandsk fondsmæglerselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med, kan begynde at udøve virksomhed her i landet gennem en filial 2 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet, jf. stk. 2. Filialen kan udføre de i bilag 1, afsnit A og C, nævnte tjenesteydelser, såfremt disse er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse i hjemlandet.

Stk. 2. Finanstilsynet skal fra hjemlandets tilsynsmyndigheder have modtaget følgende oplysninger:

- 1) en beskrivelse af filialens virksomhed, herunder oplysninger om organisation og de planlagte tjenesteydelser,
- 2) en erklæring om, at de planlagte tjenesteydelser er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse i hjemlandet,
- 3) filialens adresse,
- 4) navnene på filialens ledelse, samt
- 5) oplysninger om en eventuel investorbeskyttelsesordning i hjemlandet omfattende filialens investorer.

Stk. 3. I tilfælde af ændring af et forhold, der er givet meddelelse om efter stk. 2, skal fondsmæglerselskabet give meddelelse herom til Finanstilsynet, senest en måned før ændringen foretages.

Stk. 4. Et udenlandsk fondsmæglerselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med, kan begynde at udøve virksomhed her i landet som grænseoverskridende tjenesteydelser, når Finanstilsynet har modtaget meddelelse herom fra tilsynsmyndighederne i hjemlandet. Fondsmæglerselskabet kan udføre de i bilag 1, afsnit A og C, nævnte tjenesteydelser, når hjemlandets tilsynsmyndigheder har erklæret, at disse er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse i hjemlandet.

Stk. 5. Et udenlandsk fondsmæglerselskab, der etablerer repræsentationskontor her i landet, skal give Finanstilsynet meddelelse herom, senest samtidig med at kontoret etableres. Meddelelsen skal indeholde oplysninger om:

- 1) repræsentationskontorets adresse, og
- 2) navnene på repræsentationskontorets ledelse.

§ 7. Et fondsmæglerselskab, der ønsker at etablere en filial i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med, skal meddele dette til Finanstilsynet sammen med følgende oplysninger om filialen:

- 1) i hvilket land filialen ønskes etableret,
- 2) en driftsplan, hvori der blandt andet angives, hvilken art forretninger der påtænkes udført, samt filialens organisation,
- 3) filialens adresse og
- 4) navnene på filialens ledelse.

Stk. 2. Finanstilsynet videresender de i stk. 1 nævnte oplysninger og oplysninger om en eventuel investorbeskyttelsesordning til tilsynsmyndighederne i værtslandet senest 3 må-

neder efter modtagelsen af oplysningerne og underretter fondsmæglerselskabet herom. Samtidig fremsendes erklæring om, at de planlagte tjenesteydelser er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse.

Stk. 3. Finanstilsynet kan undlade at fremsende de nævnte oplysninger, hvis der er grund til at betvivle, at fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation er forsvarlig som grundlag for den påtænkte etablering. Finanstilsynet giver fondsmæglerselskabet meddelelse herom inden 3 måneder fra modtagelsen af de i stk. 1 nævnte oplysninger.

Stk. 4. Fondsmæglerselskabet er forpligtet til at meddele Finanstilsynet og værtslandets tilsynsmyndigheder enhver ændring i de i stk. 1 og 2 nævnte forhold, senest en måned før ændringen foretages.

Stk. 5. Et fondsmæglerselskab, der ønsker at udøve virksomhed i form af grænseoverskridende tjenesteydelser i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med, skal give Finanstilsynet meddelelse herom med angivelse af, i hvilket land virksomhed ønskes påbegyndt, og hvilke tjenesteydelser der ønskes udført.

Stk. 6. Finanstilsynet videregiver den i stk. 5 nævnte meddelelse samt en erklæring om, at de planlagte aktiviteter er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse, til tilsynsmyndigheden i værtslandet, senest en måned efter modtagelsen af den i stk. 5 nævnte meddelelse.

Stk. 7. Fondsmæglerselskabet er forpligtet til at meddele Finanstilsynet og værtslandets tilsynsmyndigheder enhver ændring i de i stk. 5 nævnte forhold, senest 1 måned før ændringen foretages.

§ 8. Lovens bestemmelser gælder for filialer af fondsmæglerselskaber, der har hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med, med de afvigelser, filialforholdet nødvendiggør, eller som er fastsat i eller i medfør af international aftale.

Stk. 2. Finanstilsynet fastsætter bestemmelser i henhold til stk. 1, samt bestemmelser om tilladelse til filialer af udenlandske fondsmæglerselskaber, herunder om at Finanstilsynet kan undtage fra bestemmelserne.

Kapitel 4

Ejerforhold

§ 9. Finanstilsynet skal underrettes om og på forhånd godkende enhver fysisk eller juridisk persons direkte eller indirekte erhvervelse af en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab samt sådanne forøgelse af den kvalificerede andel, der medfører, at denne udgør eller overstiger en grænse på henholdsvis 20 pct., 33 pct. og 50 pct., eller medfører, at fondsmæglerselskabet bliver et datterselskab.

Stk. 2. Ved kvalificeret andel forstås direkte eller indirekte besiddelse af mindst 5 pct. af aktiekapitalen eller stemmerettighederne eller en aktiebesiddelse, der giver mulighed for at udøve en betydelig indflydelse på forvaltningen af fondsmæglerselskabet eller en anden virksomhed, hvori den kvalificerede andel besiddes.

Stk. 3. Erhvervelse eller forøgelse af andelen, som nævnt i stk. 1, kan kun godkendes, når dette ikke strider mod hensynet til at sikre en forsvarlig drift af fondsmæglerselskabet. Finanstilsynets godkendelse eller afslag skal foreligge senest 3 måneder efter Finanstilsynets modtagelse af underretning om den påtænkte investering.

Stk. 4. Finanstilsynet kan ved godkendelse af en erhvervelse eller forøgelse efter stk. 1 fastsætte en frist for gennemførelsen af denne.

Stk. 5. Finanstilsynet kan i overensstemmelse med bestemmelserne i Rådets direktiv om investeringsservice suspendere behandlingen af en ansøgning om et selskabs direkte eller indirekte erhvervelse af de i stk. 1 fastsatte andele i et fondsmæglerselskab, hvis selskabet ligger uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået en samarbejdsaftale med.

Stk. 6. Aktionærer, som har en andel på mindst 5 pct., og som påtænker at mindske denne andel, således at den falder under en af de i stk. 1 fastsatte grænser, skal underrette Finanstilsynet herom og angive størrelsen af den påtænkte fremtidige andel.

Stk. 7. Når et fondsmæglerselskab får kendskab til erhvervelser eller afhændelser af andele, som nævnt i stk. 1 og 6, skal fondsmæglerselskabet straks give Finanstilsynet meddelelse herom.

Stk. 8. Et fondsmæglerselskab skal en gang om året inden udgangen af april måned i forbindelse med indsendelsen af årsregnskabet

give Finanstilsynet meddelelse om navnene på de aktionærer, som ejer en kvalificeret andel i fondsmæglerselskabet, og om størrelsen af disse andele.

§ 10. Såfremt aktionærer, der er i besiddelse af en af de i § 9, stk. 1, fastsatte kapitalandele i et fondsmæglerselskab, modvirker en forsvarlig drift af fondsmæglerselskabet, kan Finanstilsynet ophæve den stemmeret, der er knyttet til de pågældende aktionærers aktier, eller påbyde fondsmæglerselskabet at følge bestemte retningslinjer.

Stk. 2. Finanstilsynet kan ophæve den stemmeret, der er knyttet til aktier ejet af fysiske eller juridiske personer, som ikke overholder forpligtelsen i § 9, stk. 1, til forudgående at underrette Finanstilsynet. Aktierne tildeles igen fuld stemmeret, hvis Finanstilsynet kan godkende erhvervelsen.

Stk. 3. Finanstilsynet skal ophæve den stemmeret, der er knyttet til aktier ejet af fysiske eller juridiske personer, som har erhvervet aktier uden at overholde forpligtelsen i § 9, stk. 1, uanset at Finanstilsynet har afslået at godkende denne erhvervelse af aktier.

Stk. 4. Har Finanstilsynet ophævet stemmeretten i medfør af stk. 1-3, kan aktierne ikke indgå i opgørelsen af den på en generalforsamling repræsenterede stemmeberettigede aktiekapital.

Kapitel 5

Ledelse m.m.

§ 11. Direktører, vicedirektører, underdirektører samt filialbestyrere og dermed ligestillede i et fondsmæglerselskab må ikke eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller uden tilladelse fra Finanstilsynet som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltage i ledelsen eller driften af anden erhvervsvirksomhed end fondsmæglerselskabet. De kan dog eje, drive og deltage i administration af fast ejendom og være medlem af bestyrelsen i fondsmæglerselskabets moderselskab. Finanstilsynet kan i ganske særlige tilfælde tillade undtagelser fra forbudet mod at eje eller drive selvstændig erhvervsvirksomhed.

§ 12. Direktører og andre ansatte i et fondsmæglerselskab må ikke

- 1) for egen regning udføre eller deltage i spekulationsforretninger,

- 2) for egen regning lade udføre eller deltage i forretninger, som er omfattet af fondsmæglerselskabets tilladelse, gennem en anden værdipapirhandler.

§ 13. Reglen i aktieselskabslovens § 56, stk. 5, om forretningsordenen finder tilsvarende anvendelse på fondsmæglerselskaber.

Stk. 2. Et eksemplar af forretningsordenen skal indsendes til Finanstilsynet, der ligeledes skal orienteres skriftligt om eventuelle ændringer.

§ 14. Et fondsmæglerselskab skal indrettes og ledes på en sådan måde, at selskabet har

- 1) en sund administrativ og regnskabsmæssig praksis,

- 2) betryggende kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger på edb-området, samt

- 3) fyldestgørende interne kontrolprocedurer, som også omfatter regler for medarbejderes adgang til at foretage personlige transaktioner.

§ 15. Der skal inden 2 uger gives Finanstilsynet meddelelse om valg, ansættelse og afgang af et fondsmæglerselskabs bestyrelsesmedlemmer, direktører og revisorer.

Kapitel 6

Solvens

§ 16. Den ansvarlige kapital med tillæg af kortfristet supplerende kapital, jf. § 18, stk. 2, skal til enhver tid udgøre mindst 8 pct. af fondsmæglerselskabets vægtede aktiver m.v., herunder poster med markedsrisiko. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af solvensprocenten.

Stk. 2. Erhvervsministeren bemyndiges til i ganske særlige tilfælde at ændre de i stk. 1 fastsatte solvenskrav.

Stk. 3. Hvis et medlem af et fondsmæglerselskabs bestyrelse, direktion eller revision må formode, at fondsmæglerselskabet ikke opfylder solvenskravet, jf. stk. 1, skal den pågældende straks meddele dette til Finanstilsynet. Finanstilsynet kan fastsætte en frist, inden for hvilken solvenskravet skal være opfyldt.

Stk. 4. Finanstilsynet fastsætter regler om opgørelse og indberetning af fondsmæglerselskabers renterisici og andre markedsrisici.

§ 17. Et fondsmæglerselskabs ansvarlige kapital beregnes som summen af kernekapitalen efter de i stk. 3 nævnte fradrag og den supplerende kapital efter de i stk. 6, 7 og 9 nævnte fradrag.

Stk. 2. Kernekapitalen består af indbetalt aktiekapital samt overkurs ved emission og reserver.

Stk. 3. Kernekapitalen reduceres med fondsmæglerselskabets beholdning af egne aktier, immaterielle aktiver og årets løbende under-skud.

Stk. 4. Den supplerende kapital består af opskrivningshennæggelser, værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud, jf. § 18, stk. 1. Den supplerende kapital må sammen med kortfristet supplerende kapital, jf. § 18, stk. 2, ikke medregnes med mere end 100 pct. af kernekapitalen efter fradrag i henhold til stk. 3.

Stk. 5. Finanstilsynet kan fastsætte bestemmelser om, at andre kapitalelementer medregnes i opgørelsen af den ansvarlige kapital.

Stk. 6. Har et fondsmæglerselskab en kapitalandel i et andet fondsmæglerselskab, kredit- eller finansieringsinstitut, der overstiger 10 pct. af sidstnævntes aktie-, garanti- eller andelskapital, skal andelen fradrages ved beregningen af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital. Endvidere fradrages fondsmæglerselskabets efterstillede kapitalindskud i de nævnte selskaber. En midlertidig erhvervelse af aktier i et andet fondsmæglerselskab, kredit- eller finansieringsinstitut skal dog ikke fradrages, når erhvervelsen er sket som led i en rekonstruktion.

Stk. 7. Har et fondsmæglerselskab andre kapitalandele samt efterstillede kapitalindskud i fondsmæglerselskaber, kredit- eller finansieringsinstitutter end de i stk. 6 nævnte, der tilsammen overstiger 10 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital før fradrag i henhold til stk. 6 og 9, fradrages den overskydende del.

Stk. 8. Et fondsmæglerselskab skal ikke fradrage kapitalandele og efterstillede kapitalindskud i andre fondsmæglerselskaber, som sammen med fondsmæglerselskabet er omfattet af konsolidering, jf. § 23.

Stk. 9. Et fondsmæglerselskabs beholdning af kapitalandele, der overstiger de i § 21, stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., nævnte grænser, jf. § 21, stk. 3, fradrages ligeledes ved beregningen af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital.

Stk. 10. Et fondsmæglerselskabs kernekapital, opskrivningshennæggelser, samt eventuelle kapitalelementer, jf. stk. 5, skal være fratrukket enhver form for skat, der kan forudses på det tidspunkt, hvor beløbet beregnes, eller det skal være behørigt tilpasset i det omfang, skat reducerer det beløb, hvormed denne kapital kan anvendes til dækning af risici eller tab.

§ 18. Værdipapirer med ubestemt løbetid og andre kapitalindskud medregnes ved opgørelsen af den ansvarlige kapital, såfremt følgende betingelser er opfyldt:

- 1) de må ikke kunne tilbagebetales på ihændehaverens initiativ eller uden Finanstilsynets godkendelse,
- 2) aftaler i forbindelse med gældsstiftelse skal give fondsmæglerselskabet mulighed for at udskyde betaling af renter på gælden,
- 3) långiverens krav mod fondsmæglerselskabet skal efterstilles al anden ikke-efterstillet gæld,
- 4) de for udstedelsen af værdipapirerne gældende dokumenter skal indeholde bestemmelse om, at gæld og ikke-betalte renter skal kunne medgå til dækning af tab, uanset om det tillades fondsmæglerselskabet at fortsætte sine aktiviteter,
- 5) beløbet skal være indbetalt,
- 6) når kapitalindskuddet har fast løbetid, indskrænkes det beløb, hvormed kapitalindskuddet medregnes, årligt med 25 pct. af den oprindelige kapital de sidste 3 år inden den aftalte forfaldsdato, og
- 7) beholdningen af egne beviser modregnes i kapitalindskuddet efter de i nr. 6 fastsatte regler. Erhvervelse af egne beviser skal være godkendt af Finanstilsynet i henhold til nr. 1.

Stk. 2. For kortfristet supplerende kapital gælder foruden betingelserne i stk. 1, nr. 1, 3, 4 og 5, følgende betingelser:

- 1) Der må ikke ske tilbagebetaling af hovedstolen eller betaling af renter af den kortfristede supplerende kapital, såfremt solvenskravet i § 16 ikke er opfyldt, eller såfremt tilbagebetalingen vil medføre, at solvenskravet ikke er opfyldt.
- 2) Kapitalen skal have en oprindelig løbetid eller et opsigelsesvarsel på mindst 2 år.
- 3) Den kortfristede supplerende kapital kan højst medregnes med 5,3 pct. af de vægtede poster med markedsrisiko.

4) Beholdningen af egne beviser modregnes i kapitalindskuddet. Erhvervelse af egne beviser skal være godkendt af Finanstilsynet i henhold til stk. 1.

Stk. 3. Finanstilsynet kan i særlige tilfælde tillade, at et fondsmæglerselskabs nettofortjeneste ved handelsbeholdningen indregnes i den kortfristede supplerende kapital. Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelse af nettofortjenesten ved handelsbeholdningen.

Stk. 4. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for kapitalindskuddene i stk. 1 og 2, herunder fastlægge tidspunktet for kapitalindskuddenes nedskrivning og principper for konstatering af nedskrivningsbeløbets størrelse. Finanstilsynet fastsætter endvidere bestemmelser om opgørelsen af handelsbeholdningen.

Stk. 5. Såfremt kapital, som nævnt i stk. 1 og 2, udstedes i form af massegældsbreve, skal fondsmæglerselskabet benævne disse kapitalbeviser.

Kapitel 7

Midlernes anbringelse og likviditet

§ 19. Et fondsmæglerselskabs engagement uden for handelsbeholdningen, jf. stk. 5, med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder må ikke overstige 25 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital, jf. § 17, stk. 1.

Stk. 2. Engagementer uden for handelsbeholdningen, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital, skal indberettes til Finanstilsynet hvert kvartal. Tilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om indberetningerne, herunder om undtagelse for indberetning af visse engagementer uden for handelsbeholdningen.

Stk. 3. Det samlede beløb af et fondsmæglerselskabs engagementer uden for handelsbeholdningen, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital, må ikke overstige 800 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital.

Stk. 4. Et fondsmæglerselskab skal til enhver tid overholde de i stk. 1 og 3 fastsatte øvre engagementsgrænser. Overstiger engagementerne uden for handelsbeholdningen de fastsatte grænser, skal Finanstilsynet omgående underrettes. Finanstilsynet kan under særlige omstændigheder give et fondsmæglerselskab en bestemt tidsfrist til atter at overholde grænserne.

Stk. 5. Ved et engagement uden for handelsbeholdningen forstås summen af de dele af følgende poster, der ligger uden for handelsbeholdningen:

- 1) tilgodehavender,
- 2) garantier og andre poster under stregen,
- 3) kapitalandele,
- 4) rente- og valutakursrelaterede poster, samt
- 5) andre mellemværender, der indebærer en kreditrisiko for selskabet.

Stk. 6. De i stk. 1 og 3 nævnte grænser finder ikke anvendelse på engagementer uden for handelsbeholdningen med virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen i henhold til § 23, stk. 1. Bank- og sparekasselovens § 37 a, stk. 9, stk. 11, 2. pkt., eller stk. 12, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. Såfremt et engagement uden for handelsbeholdningen er garanteret af et kreditinstitut i zone A, jf. artikel 2, stk. 1, 4. led, i Rådets direktiv om solvensnøgletal, betragtes den garanterede del af engagementet uden for handelsbeholdningen som et engagement uden for handelsbeholdningen med vedkommende kreditinstitut.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte bestemmelser om, at der ved beregningen af de i stk. 1 og 3 nævnte grænser kan ses bort fra særlig sikre krav.

§ 20. Et fondsmæglerselskabs engagement, jf. stk. 5, med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder må ikke overstige 25 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital med tillæg af kortfristet supplerende kapital.

Stk. 2. Engagementer, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital med tillæg af kortfristet supplerende kapital, skal indberettes til Finanstilsynet hvert kvartal. Tilsynet fastsætter nærmere bestemmelser om indberetningerne, herunder om undtagelse for indberetning af visse engagementer.

Stk. 3. Det samlede beløb af et fondsmæglerselskabs engagementer, der udgør 10 pct. eller mere af den ansvarlige kapital med tillæg af kortfristet supplerende kapital, jf. § 18, stk. 2, må ikke overstige 800 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital med tillæg af kortfristet supplerende kapital.

Stk. 4. Et fondsmæglerselskab skal til enhver tid overholde de i stk. 1 og 3 fastsatte øvre engagementsgrænser. Overstiger engagementerne de fastsatte grænser, skal Finanstilsynet

omgående underrettes. Finanstilsynet kan efter anmodning fra et selskab i særlige tilfælde tillade, at grænsen i stk. 1 midlertidigt overskrides. Overskridelsen medfører et tillæg til de vægtede aktiver m.v.

Stk. 5. Ved et engagement forstås engagementet uden for handelsbeholdningen med tillæg af engagementet inden for handelsbeholdningen.

Stk. 6. De i stk. 1 og 3 nævnte grænser finder ikke anvendelse på engagementer med virksomheder, der indgår fuldt i konsolideringen i henhold til § 23, stk. 1. Bank- og sparekasselovens § 37 a, stk. 9, stk. 11, 2. pkt., eller stk. 12, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 7. Såfremt et engagement er garanteret af et kreditinstitut i zone A, jf. artikel 2, stk. 1, 4. led, i Rådets direktiv om solvensnøgletal, betragtes den garanterede del af engagementet som et engagement med vedkommende kreditinstitut.

Stk. 8. Finanstilsynet kan fastsætte bestemmelser om:

- 1) at der ved beregningen af de i stk. 1 og 3 nævnte grænser kan ses bort fra særlig sikre krav, og
- 2) tillæg til de vægtede aktiver m.v. ved midlertidige overskridelser af grænsen i stk. 1.

§ 21. Et fondsmæglerselskab må ikke eje kapitalandele i et enkelt selskab til et højere bogført beløb end 15 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital før fradrag i henhold til § 17, stk. 9. Fondsmæglerselskabets interesser i vedkommende virksomhed må dog ikke herved overstige den i § 19, stk. 1, nævnte grænse.

Stk. 2. Et fondsmæglerselskabs beholdning af kvalificerede andele, jf. § 9, stk. 2, må ikke overstige 60 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital før fradrag i henhold til § 17, stk. 9. Den bogførte værdi af de kapitalandele, som et fondsmæglerselskab har erhvervet, må ikke overstige 100 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital. Kapitalandele, der fradrages ved beregning af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital, eller kapitalandele i selskaber, som sammen med fondsmæglerselskabet er omfattet af konsolidering, medregnes ikke i de i stk. 1 og nærværende stykkes 1. og 2. pkt. nævnte grænser.

Stk. 3. Et fondsmæglerselskabs beholdning af kapitalandele kan overstige de i stk. 1 og stk. 2, 1. pkt., nævnte grænser, når der foreta-

ges fradrag for den overskydende del ved beregning af den ansvarlige kapital.

Stk. 4. Sammen med årsregnskabet skal fondsmæglerselskabet give Finanstilsynet en opgørelse over, hvad det ejer af aktier i fondsmæglerselskaber og pengeinstitutter.

Stk. 5. Et fondsmæglerselskab må ikke erhverve egne aktier til et større samlet pålydende end 10 pct. af aktiekapitalen.

Stk. 6. Ved opgørelsen af de i stk. 1, 2 og 5 nævnte grænser indgår tillige de aktiekøbs- og aktiesalgforretninger m.v., som fondsmæglerselskabet har indgået. Finanstilsynet fastsætter nærmere bestemmelser herom.

Stk. 7. Finanstilsynet kan undtage fra bestemmelsen i stk. 2, 2. pkt.

§ 22. Et fondsmæglerselskab skal have en efter dets forhold forsvarlig beholdning af likvide midler.

Stk. 2. Finanstilsynet kan stille krav om en forøgelse af de likvide midler, hvis disse ikke skønnes at være forsvarlige. Finanstilsynet fastsætter en frist for opfyldelsen af kravene.

Kapitel 8

Regnskab og revision

§ 23. Reglerne i bank- og sparekasselovens kapitel 7 om regnskabsaflæggelse, revision og konsolidering finder tilsvarende anvendelse på fondsmæglerselskaber.

Stk. 2. Finanstilsynet kan fastsætte særlige regler om regnskab, revision og konsolidering for fondsmæglerselskaber.

Stk. 3. Finanstilsynet kan fastsætte nærmere regler for transaktioner, der gennemføres mellem et fondsmæglerselskab og virksomheder, der direkte eller indirekte er forbundet med fondsmæglerselskabet som dattervirksomhed, moderselskab eller som moderselskabets associerede virksomheder og øvrige dattervirksomheder, herunder regler om, hvilke krav der kan stilles til fondsmæglerselskabets ledelse og revision.

Kapitel 9

Inddragelse af tilladelse og opløsning

§ 24. Finanstilsynet kan inddrage et fondsmæglerselskabs tilladelse:

- 1) hvis virksomhed som fondsmæglerselskab ikke påbegyndes inden 12 måneder efter tilladelsens meddelelse,

- 2) hvis virksomhed som fondsmæglerselskab ikke udøves i en periode på over 6 måneder,
- 3) hvis fondsmæglerselskabet gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af bestemmelser i denne lov eller af forskrifter udstedt i medfør af loven, værdipapirhandelslovens §§ 5 og 6, eller
- 4) i de i § 5, stk. 6, 7 og 9 nævnte tilfælde.

Stk. 2. Opfylder fondsmæglerselskabet ikke solvenskravet i § 16 eller kapitalkravet i § 4, stk. 1, og har det ikke tilvejebragt den foreskrevne kapital inden for den i § 16, stk. 3, fastsatte frist eller tilpasset sine faste omkostninger, jf. § 4, stk. 1, inden for en af Finanstilsynet fastsat frist, skal Finanstilsynet inddrage tilladelsen. Finanstilsynet kan bestemme, at bestyrelsen inden for en nærmere angiven frist, uanset vedtægternes bestemmelse herom, skal indkalde generalforsamlingen og redegøre for fondsmæglerselskabets økonomiske forhold.

§ 25. Opfylder et fondsmæglerselskabs ansvarlige kapital ikke kapitalkravet på tilladelsestidspunktet i henhold til § 3, kan Finanstilsynet enten fastsætte en frist til at bringe den ansvarlige kapital op på dette minimum eller straks inddrage tilladelsen.

Stk. 2. Stk. 1 gælder ikke for fondsmæglerselskaber, omfattet af § 3, stk. 3, som har påbegyndt virksomhed før lovens ikrafttræden, og hvis ansvarlige kapital på dette tidspunkt ikke opfyldte kapitalkravet i henhold til § 3, stk. 3. Den ansvarlige kapital skal for disse selskaber inden 3 år efter lovens ikrafttræden svare til modværdien af mindst 150.000 ECU og senest 5 år efter lovens ikrafttræden til modværdien af mindst 300.000 ECU.

Stk. 3. Har de i stk. 2 nævnte fondsmæglerselskaber påbegyndt virksomhed i selskabsform før den 1. juli 1995, skal den ansvarlige kapital altid udgøre et beløb svarende til det, som den ansvarlige kapital udgjorde på denne dato, dog mindst 500.000 kr. Fondsmæglerselskaber, der har påbegyndt virksomhed i selskabsform efter den 1. juli 1995, men før lovens ikrafttræden, skal altid have en ansvarlig kapital svarende til det beløb, som den ansvarlige kapital udgjorde, da selskabet påbegyndte sin virksomhed, dog mindst 500.000 kr. Fondsmæglerselskaber, der før lovens ikrafttræden drev virksomhed i et personligt ejet firma, skal altid have en ansvarlig kapital svarende til 500.000 kr. Falder den ansvarlige kapital for

de i stk. 2 nævnte fondsmæglerselskaber under de i 1. og 2. pkt. nævnte beløb, eller hvis stk. 2, 2. pkt., ikke er opfyldt, kan Finanstilsynet enten fastsætte en frist til at bringe den ansvarlige kapital op på de nævnte minimumsbeløb eller straks inddrage tilladelsen.

Stk. 4. Overtages kontrollen med et fondsmæglerselskab, der er omfattet af stk. 2, af en anden fysisk eller juridisk person, skal fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital inden 3 måneder fra overtagelsestidspunktet opfylde kapitalkravet i henhold til § 3, jf. dog § 30, stk. 2.

§ 26. Finanstilsynet kan efter de procedurer, der er fastsat i Rådets direktiv om investeringservice i forbindelse med værdipapirer, forbyde et udenlandsk fondsmæglerselskab med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med, at udøve virksomhed her i landet gennem en filial eller i form af grænseoverskridende tjenesteydelser, hvis selskabet groft eller gentagne gange har overtrådt bestemmelser i denne lov, regler udfærdiget i medfør af loven eller anden lovgivning, der retter sig mod finansiel virksomhed, og det ikke ved påbud eller sanktioner efter denne lov har været muligt at bringe overtrædelserne til ophør.

§ 27. Finanstilsynet kan anmelde betalingsstandsning for et fondsmæglerselskab, når hensynet til investorernes interesser tilsiger det.

Stk. 2. En anmeldelse om betalingsstandsning kan ikke tilbagekaldes af fondsmæglerselskabet uden samtykke fra Finanstilsynet.

§ 28. Inddrages et fondsmæglerselskabs tilladelse, skal fondsmæglervirksomheden afvikles. Anden virksomhed må ikke påbegyndes, før afviklingen er afsluttet.

Stk. 2. Sker afviklingen på anden måde end ved likvidation, konkurs eller i henhold til § 30, skal afviklingens form, indhold og gennemførelse godkendes af Finanstilsynet.

§ 29. Bliver et fondsmæglerselskab insolvent, kan Finanstilsynet indgive konkursbegæring.

Kapitel 10

Fusion

§ 30. Et fondsmæglerselskab må ikke uden Finanstilsynets tilladelse overtage et fondsmæglerselskab eller en forretningsafdeling af et sådant. Tilsvarende gælder, hvor et fondsmæglerselskab sammensmeltes med et andet fondsmæglerselskab.

Stk. 2. Den samlede ansvarlige kapital i det fondsmæglerselskab, der opstår i forbindelse med en fusion af to eller flere fondsmæglerselskaber, der er omfattet af § 25, stk. 2, må ikke være mindre end de fusionerede selskabers samlede ansvarlige kapital på tidspunktet for fusionen, så længe det fusionerede fondsmæglerselskab ikke opfylder kapitalkravet i henhold til § 3. Falder den samlede ansvarlige kapital under beløbet på fusionstidspunktet, kan Finanstilsynet enten fastsætte en frist til at bringe den ansvarlige kapital op på dette minimum eller straks inddrage tilladelsen.

Kapitel 11

Tilsyn

§ 31. Finanstilsynet påser overholdelsen af denne lov og af de bestemmelser, der er udstedt i medfør af loven. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen påser overholdelsen af § 5, stk. 4 og 5.

Stk. 2. § 49, stk. 3, § 50, stk. 1, 1. og 2. pkt. og stk. 2-4, §§ 50 b og 51 i lov om banker og sparekasser m.v. finder tilsvarende anvendelse for Finanstilsynets tilsyn efter denne lov.

Stk. 3. I det omfang det er nødvendigt for bedømmelsen af et fondsmæglerselskabs økonomiske stilling, har Finanstilsynet adgang til at indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg hos virksomheder, med hvilke fondsmæglerselskabet har særlig direkte eller indirekte forbindelse, jf. definitionerne i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 5, 7 og 8.

Stk. 4. Finanstilsynet kan kræve alle oplysninger, herunder regnskaber og regnskabsmateriale, udskrift af bøger, andre forretningspapirer og elektronisk lagrede data, som skønnes nødvendige for Finanstilsynets virksomhed eller til afgørelse af, om en fysisk eller juridisk person er omfattet af lovens bestemmelser.

§ 32. Udgifterne ved tilsynet afholdes af fondsmæglerselskaberne efter regler fastsat af erhvervsministeren. Bidrag tillægges udpantningsret.

Kapitel 12

Delegations- og klagebestemmelser

§ 33. Henlægger erhvervsministeren sine beføjelser efter loven til Finanstilsynet, kan ministeren fastsætte regler om klageadgangen, herunder at klager ikke kan indbringes for højere administrativ myndighed.

§ 34. Afgørelser truffet af Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen i henhold til loven eller forskrifter udstedt i medfør af loven kan indbringes for Erhvervsministeriets Erhvervsankenævn senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende.

Kapitel 13

Straffebestemmelser m.v.

§ 35. Undlader et fondsmæglerselskabs bestyrelse, direktion eller revisor i rette tid at efterkomme de pligter, som efter loven påhviler dem over for Finanstilsynet eller Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, kan Finanstilsynet henholdsvis Erhvervs- og Selskabsstyrelsen som tvangsmiddel pålægge de pågældende daglige eller ugentlige bøder.

Stk. 2. Undlader en af de i § 31, stk. 3, nævnte virksomheder at opfylde de pligter, som efter denne bestemmelse påhviler virksomhederne, kan Finanstilsynet som tvangsmiddel pålægge virksomheden som sådan eller de for virksomheden ansvarlige personer daglige eller ugentlige tvangsbøder.

§ 36. Overtrædelse af bestemmelserne i § 1, stk. 2, 4 og 6, § 2, stk. 1 og 2, § 5, stk. 1 og 2, § 7, stk. 1, 4, 5 og 7, § 9, stk. 1, 6, 7 og 8, §§ 11-14, § 16, stk. 3, § 18, stk. 5, § 19, stk. 1-4, § 20, stk. 1-4, § 21, stk. 1, 2, 4 og 5, § 23, § 28 og § 30 straffes med bøde eller hæfte, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 2. Bestyrelsesmedlemmer, deres suppleanter, revisorer, direktører og øvrige ansatte, som uberettiget videregiver eller udnytter fortrolige oplysninger, som de under udøvelsen af deres hverv har fået kendskab til, straffes med bøde, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter borgerlig straffelov. Det samme gælder sådanne personer i et finansielt holdingselskab, for så vidt angår de oplysninger, der af et fondsmæglerselskab skal afgives til finansielle holdingselskaber efter § 23, jf. bank- og sparekasselovens § 37 a, stk. 9. Sædvanlige oplys-

ninger om kundeforhold kan videregives til koncernvirksomheder, jf. årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 8, der er underlagt tavshedspligt som nævnt i 1. pkt., såfremt dette er erhvervs-mæssigt begrundet. Oplysninger om rent private forhold må dog kun videregives med kundens samtykke. Ansatte i koncernforhold, der får sådanne oplysninger, er underkastet den i 1. pkt. nævnte tavshedspligt.

Stk. 3. Giver personer, der er knyttet til et fondsmæglerselskab, urigtige eller vildledende oplysninger om forhold vedrørende selskabet til tilsynet, andre offentlige myndigheder eller til noget selskabsorgan, straffes den pågældende med bøde eller hæfte, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter borgerlig straffelov.

Stk. 4. På samme måde straffes personer, som er knyttet til et fondsmæglerselskab, og som med forsæt eller ved grov uagtsomhed giver urigtige eller vildledende oplysninger til offentligheden eller til fondsmæglerselskabets kunder eller påfører eller fremkalder nærliggende fare for, at der påføres fondsmæglerselskabet tab ved dets virksomhed.

Stk. 5. Unnlader et medlem af et fondsmæglerselskabs bestyrelse eller direktion at træffe nødvendige foranstaltninger i tilfælde af tab eller nærliggende fare for tab af en væsentlig størrelse, straffes vedkommende med bøde eller hæfte, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 6. Den, der forsætligt eller groft uagtsomt unnlader at afgive oplysninger eller afgiver urigtige eller vildledende oplysninger i henhold til § 31, stk. 4, straffes med bøde eller hæfte, for så vidt højere straf ikke er forskyldt efter anden lovgivning.

Stk. 7. I forskrifter, der gives af erhvervsministeren eller Finanstilsynet i medfør af denne lov, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 8. Er en overtrædelse begået af et selskab, en forening, en selvejende institution, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar. Er overtrædelsen begået af staten, en kommune eller et kommunalt fællesskab, jf. § 60 i lov om kommunernes styrelse, kan der pålægges staten, kommunen eller det kommunale fællesskab bødeansvar.

Stk. 9. Forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år.

Kapitel 14

Ikrafttræden og overgangsbestemmelser

§ 37. Tidspunktet for lovens eller dele af lovens ikrafttræden fastsættes af erhvervsministeren, for så vidt angår § 42 efter drøftelse med skatteministeren.

Stk. 2. Et børsmæglerselskab, der har tilladelse til at deltage i handelen over Københavns Fondsbørs' handelssystemer, kan fortsætte virksomheden uden at søge om ny tilladelse, såfremt aktiekapitalen ved lovens ikrafttræden overstiger den i § 3, stk. 2, nævnte startkapital. Børsmæglerselskabet skal senest 1 måned efter lovens ikrafttrædelse indgive anmeldelse til Finanstilsynet om, hvilke former for tjenesteydelser i henhold til bilag 1, afsnit A, og dertil knyttede accessoriske tjenesteydelser i henhold til bilag 1, afsnit C, som børsmæglerselskabet udfører.

Stk. 3. Virksomheder, der ikke er omfattet af stk. 2, og som har påbegyndt virksomheden før lovens ikrafttræden, skal senest 6 måneder efter, at § 3, stk. 3, er trådt i kraft, have indgivet ansøgning om tilladelse til Finanstilsynet. Virksomheden kan herefter fortsætte sin virksomhed her i landet uden tilladelse, indtil Finanstilsynet har truffet afgørelse om ansøgningen.

Stk. 4. Direktører, vicedirektører og underdirektører samt filialbestyrere og dermed lige-stillede, der ved lovens ikrafttræden lovligt drev selvstændig erhvervsvirksomhed, eller som bestyrelsesmedlem, funktionær eller på anden måde deltog i ledelsen eller driften af en anden erhvervsvirksomhed end fondsmæglerselskabet, kan uanset bestemmelserne i § 11 efter anmeldelse til Finanstilsynet fortsætte sådan virksomhed.

Stk. 5. Personer, der var aktionærer i børsmæglerselskaber ved lovens ikrafttræden, skal ikke godkendes i medfør af § 9, stk. 1.

§ 38. Uanset bestemmelsen i § 19 kan et engagement uden for handelsbeholdningen med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder indtil den 31. december 1998 udgøre op til 35 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital. I samme periode kan Finanstilsynet i særlige tilfælde tillade, at et engagement uden for handelsbeholdningen udgør op til 40 pct. af den ansvarlige kapital. Engagementet må dog ikke i disse særlige tilfælde overstige

50 pct. af fondsmæglerselskabets kernekapital og opskrivningshenlæggelser.

Stk. 2. For engagementer, der den 5. februar 1993 oversteg 25 pct. af et børsmæglerselskabs ansvarlige kapital, og som er indberettet senest den 1. april 1994, finder stk. 1 anvendelse indtil den 31. december 2001. Efter den 31. december 1998 må engagementet uden for handelsbeholdningen dog ikke overstige det beløb, som engagementet uden for handelsbeholdningen udgjorde den 5. februar 1993.

Stk. 3. Uanset bestemmelsen i § 20 kan et engagement med en kunde eller gruppe af indbyrdes forbundne kunder indtil den 31. december 1998 udgøre op til 35 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital med tillæg af kortfristet supplerende kapital. I samme periode kan Finanstilsynet i særlige tilfælde tillade, at et engagement udgør op til 40 pct. af den ansvarlige kapital med tillæg af kortfristet supplerende kapital. Engagementet må dog ikke i disse særlige tilfælde overstige 50 pct. af fondsmæglerselskabets kernekapital og opskrivningshenlæggelser.

Stk. 4. For engagementer, der den 5. februar 1993 oversteg 25 pct. af et børsmæglerselskabs ansvarlige kapital, og som er indberettet senest den 1. april 1994, finder stk. 3 anvendelse indtil den 31. december 2001. Efter den 31. december 1998 må engagementet dog ikke overstige det beløb, som engagementet udgjorde den 5. februar 1993.

§ 39. I næringslov, jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 25. marts 1988, som ændret ved lov nr. 936 af 27. december 1991 og lov nr. 453 af 30. juni 1993, foretages følgende ændringer:

1. § 22, *stk. 1*, affattes således:

»Ved vekselervirksomhed forstås i denne lov arbitrageforretninger, veksling af penge og køb eller salg for fremmed regning af værdipapirer, der ikke er omfattet af lov om værdipapirhandel m.v.«

2. § 22, *stk. 4*, affattes således:

»Stk. 4. I det omfang vekselervirksomhed er tilladt i henhold til anden lovgivning, kan vekselervirksomhed drives uden næringsbrev.«

§ 40. I lov om Lønmodtagernes Dyrtidsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 281 af 1. maj 1995, foretages følgende ændring:

I § 6, *stk. 3*, ændres »børsmæglervirksomhed« til: »fondsmæglervirksomhed«.

§ 41. I lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, jf. lovbekendtgørelse nr. 280 af 1. maj 1995, som ændret ved lov nr. 358 af 14. juni 1995, foretages følgende ændring:

I § 26, *stk. 5*, ændres »børsmæglervirksomhed« til: »fondsmæglervirksomhed«.

§ 42. I lov om afgift ved overdragelse af aktier m.v. (aktieafgiftsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 718 af 1. august 1994, foretages følgende ændring:

I § 4, *stk. 3*, ændres »børsmæglerselskaber« til: »fondsmæglerselskaber, herunder fondsmæglerselskaber, der er børsmæglerselskaber.«

§ 43. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige grønlandske og færøske forhold tilsiger.

AFSNIT A

Tjenesteydelser

- 1) a) modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer vedrørende et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter,
b) udførelse af sådanne ordrer for tredjemands regning.
- 2) Forretninger for egen regning med ethvert af de i afsnit B nævnte instrumenter.
- 3) Skønsmæssig porteføljepleje af de enkelte kunders værdipapirbeholdninger efter instruks fra investorerne, såfremt beholdningerne omfatter et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter.
- 4) Afsætningsgaranti i forbindelse med emissioner af et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter og/eller placering af sådanne emissioner.

AFSNIT B

Instrumenter

- 1) a) værdipapirer,
b) andele udstedt af institutter for kollektiv investering.
- 2) Pengemarkedsinstrumenter.
- 3) Finansielle futures, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant.
- 4) Fremtidige renteaftaler (FRA-kontrakter).
- 5) Rente- og valutawaps samt swaps på aktier og aktieindeks.

- 6) Optioner på at erhverve eller afhænde et instrument, der falder ind under dette afsnit i bilaget, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant. I denne kategori indgår valuta- og renteoptioner.
- 7) Råvareinstrumenter m.v., herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant.

AFSNIT C

Accessoriske tjenesteydelser

- 1) Opbevaring og forvaltning i forbindelse med et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter.
- 2) Boksudlejning.
- 3) Kredit- eller långivning til en investor, således at denne kan udføre en transaktion med et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter, såfremt den virksomhed, der yder kreditten eller lånet, deltager i transaktionen.
- 4) Rådgivning til virksomheder vedrørende kapitalstrukturer, industristrategi og dermed beslægtede spørgsmål, samt rådgivning og tjenesteydelser vedrørende fusioner og opkøb af virksomheder.
- 5) Tjenesteydelser i forbindelse med afsætningsgaranti.
- 6) Investeringsrådgivning vedrørende et eller flere af de i afsnit B nævnte instrumenter.
- 7) Valutatransaktioner, når de pågældende transaktioner er et led i ydelsen af investeringservice.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget er en genfremsættelse med visse ændringer af L 249, forslag til lov om fondsmæglerselskaber. Forslaget blev fremsat den 3. maj 1995 og nåede kun at blive førstebehandlet i folketingssamlingen 1994/95.

1. Baggrund

Formålet med lovforslaget er navnlig at implementere Rådets direktiv om investeringsservice i forbindelse med værdipapirer nr. 93/22/EØF af 10. maj 1993 (herefter kaldet investeringsservicedirektivet), og Rådets direktiv om kravene til investeringselskaber og kreditinstitutters kapitalkrav nr. 93/6/EØF af 15. marts 1993 (herefter kaldet kapitalkravsdirektivet), for så vidt angår reglerne om investeringsselskaber, der i lovforslaget betegnes fondsmæglerselskaber.

De øvrige dele af direktiverne er dels implementeret i lov nr. 368 af 14. juni 1995 om ændring af lov om banker og sparekasser m.v. og lov nr. 353 af 6. juni 1995 om ændring af realkreditloven og lov om Dansk Landbrugs Realkreditfond og vil dels blive implementeret i forslag til lov om værdipapirhandel m.v., der samtidig med dette forslag forelægges Folketinget som en del af børsreformen. Investeringsservicedirektivets bestemmelser om kreditinstitutters adgang til regulerede markeder, herunder fondsbørser, er allerede blevet implementeret ved lov nr. 452 af 30. juni 1993, der er indarbejdet i lovekendtgørelse nr. 713 af 8. september 1993 af lov om Københavns Fondsbørs. Der henvises til Folketingstidende 1992-93 tillæg A, spalte 7689, L 224 af 17. marts 1993.

Direktiverne skulle have været implementeret i medlemslandenes lovgivning senest den 1. juli 1995 og skal træde i kraft ved udgangen af 1995.

Endvidere gennemføres med lovforslaget Europa-Parlamentets og Rådets direktiv nr. 95/26/EF af 29. juni 1995 om ændring af direktiv 77/780/EØF og 89/649/EØF om kreditinstitutter, direktiv 73/239/EØF og 92/49/EØF om skadesforsikring, direktiv 79/267/EØF og 92/96/EØF om livsforsik-

ring, direktiv 93/22/EØF om investeringsselskaber og direktiv 85/611/EØF om institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsservicedirektivet) med henblik på at styrke tilsynet på disse områder (herefter kaldet BCCI-direktivet), for så vidt angår reglerne om investeringsselskaber.

BCCI-direktivet skal være gennemført og sat i kraft i medlemslandenes lovgivning senest den 18. juli 1996.

2. Lovforslagets væsentligste bestemmelser

Bestemmelserne i lovforslaget svarer til bestemmelserne i bank- og sparekasseloven i det omfang, det er muligt under hensyn til forskellene i de aktiviteter, som fondsmæglerselskaber må udføre i forhold til pengeinstitutter, herunder særligt, at fondsmæglerselskaber ikke må yde lån.

Med forslaget etableres en tilladelsesprocedure for virksomheder, der udfører tjenesteydelser på erhvervsmæssigt grundlag for tredjemand. Hidtil har kun henvendelser til offentligheden i forbindelse med danske børsnoterede værdipapirer været reguleret i lov om Københavns Fondsbørs.

I forslaget reguleres ud over børs-mæglerselskaber en kreds af fysiske og juridiske personer, som hidtil har kunnet nøjes med et næringsbrev som vekselrer. Som konsekvens heraf foreslås der samtidig visse justeringer i næringsloven.

Det følger af investeringsservicedirektivet, at investeringsselskaber og kreditinstitutter, der har fået tilladelse til at udøve virksomhed i deres hjemland, kan udøve denne virksomhed i hele Den Europæiske Union. Denne tilladelse vil give ret til fri etablering af filialer og fri udveksling af tjenesteydelser i andre EU-lande (»det europæiske pas«).

Fondsmæglerselskaber, der skal være aktieselskaber, får ud over de aktiviteter, der følger af investeringsservicedirektivet, adgang til at udføre tjenesteydelser i forbindelse med handel med råvareinstrumenter. Endvidere får de adgang til at formidle pantebreve. Disse aktiviteter er ikke omfattet af investeringsservicedirektivet og dermed heller ikke af det såkaldte »europæiske pas«.

Startkapitalkravet for fondsmæglerselskaber, der ønsker medlemskab af en fondsbørs, en værdipapircentral eller en clearingcentral eller at handle værdipapirer for egen regning, er et beløb mindst svarende til modværdien af 1 mio. ECU. Dette beløb svarer stort set til en pristalsregulering af det startkapitalkrav på 5 mio. kr., der ved børsreform I blev stillet til børs-mæglerselskaber. Der fastsættes ikke overgangsregler for fondsmæglerselskaber, der skal være eller have mulighed for at blive medlemmer af fondsbørser (børs-mæglerselskaber). Det samme gælder for selskaber, der vil handle værdipapirer for egen regning, da sådanne selskaber bør opfylde det højeste kapitalkrav ved lovens ikrafttræden. Det skønnes, at ingen af de bestående børs-mæglerselskaber vil få problemer med at opfylde de nye kapitalkrav.

Andre fondsmæglerselskaber skal have en startkapital svarende til modværdien af 300.000 ECU. Der er foreslået overgangsregler for disse selskaber, således at de inden 3 år efter lovens ikrafttræden skal have en egenkapital mindst svarende til modværdien af 150.000 ECU og inden 5 år efter lovens ikrafttræden en egenkapital mindst svarende til modværdien af 300.000 ECU.

Endvidere indeholder forslaget bestemmelser om procedurerne i forbindelse med, at danske fondsmæglerselskaber ønsker at etablere sig eller udøve grænseoverskridende virksomhed i et andet EU-land eller et EØS-land i øvrigt, samt den tilsvarende adgang for udenlandske fondsmæglerselskaber til at drive fondsmæglervirksomhed i Danmark på grundlag af hjemlandets tilladelse.

Svarende til bank- og sparekasselovens bestemmelser skal Finanstilsynet godkende aktionærer, der erhverver en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab.

Forslaget indeholder krav om, at forretningsordenen for bestyrelsen i et fondsmæglerselskab skal indeholde de bestemmelser, der i aktieselskabslovens § 56, stk. 5, gælder for forretningsordenen for bestyrelsen i børsnoterede selskaber. Endvidere er der i forhold til gældende lovgivning bestemmelser, der skærper kravene til fondsmæglerselskabers indretning og ledelse, herunder krav om fyldestgørende interne kontrolprocedurer.

Reglerne om solvens, midlernes anbringelse, regnskab og revision, inddragelse af tilladelse og opløsning, fusion og tilsyn, indgivelse af klage, straf m.v. svarer til de gældende regler i bank- og sparekasse-loven.

3. Høring

Samtidig med den første fremsættelse af lovforslaget for Folketinget den 3. maj 1995 blev dette sendt i

høring hos Danmarks Nationalbank, Københavns Fondsbørs, Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning, Garantifonden for Danske Optioner og Futures, Værdipapircentralen, Finansrådet, Sæmmenslutningen af Danske Andelskasser, Børs-mæglereforeningen, Realkreditrådet, Den Danske Finansanalytikerforening, Danske Finansieringsselskabers Forening, Pengeinstitutternes BetalingsSystemer A/S, Harlow Butler A/S, Astley & Pearce A/S, Nexor-Brokers I/S, Dansk Industri, Danmarks Rederiforening, Det Danske Handelskammer, Håndværksrådet, Advokatrådet, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Registrerede Revisorer, Forbrugerrådet, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtidsfond, Assurandør-Societetet, AMP-Samarbejdet, Arbejdsmarkedspensionsrådet, Foreningen af Firmapensionskasser, Danske Investeringsforeningers Fællesrepræsentation, Sæmmenslutningen af Danske Pantebrevsselskaber, Dansk Aktionærforening, Justitsministeriet, Skatteministeriet, Finansministeriet, Økonomiministeriet, KommuneKredit, Boligministeriet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Finansforbundet og Dansk Landbrugs Realkreditfond.

De modtagne høringssvar og forslag er i videst mulig omfang indarbejdet i dette lovforslag forud for genfremsættelsen. Forslaget vil dog blive udsendt til en fornyet høringsrunde i forbindelse med genfremsættelsen.

4. Administrative og statsfinansielle konsekvenser

Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til lov om værdipapirhandel m.v. Børsudvalgets undersøgelser har vist, at et større antal virksomheder, hvis aktiviteter hidtil ikke har været lovregulerede, vil blive inddraget under tilsyn. Imidlertid har det ikke været muligt at fastslå, hvor mange selskaber der bliver tale om. Med en forudsætning om at 50 fondsmæglerselskaber inddrages under loven, medfører forslaget behov for 3 årsværk i Finanstilsynet til tilsynet med fondsmæglerselskaberne samt en udvidelse af det internationale samarbejde, som investeringsservicedirektivet forudsætter. De samlede udgifter hertil skønnes at blive 1,2 mio. kr. om året, heraf 1 mio. kr. lønsom. Disse udgifter dækkes af de virksomheder, der er under tilsyn, jævnfør forslagets § 32. Såfremt antallet af fondsmæglerselskaber bliver væsentligt større, må ressourcebehovet tages op til fornyet overvejelse.

5. Erhvervsøkonomiske konsekvenser

Lovforslaget giver fondsmæglerselskaberne adgang til det indre marked for værdipapirhandel.

Herved får de mulighed for at handle på regulerede markeder, herunder fondsbørserne, i lande inden for Den Europæiske Union og lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med. De erhvervsøkonomiske konsekvenser heraf skønnes positive.

Som konsekvens af lovforslaget vil en række virksomheder, som ikke hidtil har været underlagt særskilt regulering, men som falder ind under lovforslagets virksomhedsområde, fremover blive omfattet af lovgivning og offentligt tilsyn.

Disse virksomheder vil blive omfattet af en række krav til startkapital og løbende kapitalkrav samt en række andre krav, der skal beskytte de kunder, der henvender sig hos fondsmæglerselskaberne, og sikre, at fondsmæglerselskaberne overholder god værdipapirhandelsskik m.v.

Dette indebærer, at de virksomheder, som ikke vil eller kan opfylde lovgivningens krav, må ændre virksomhedsområde eller lukke. Det er vanskeligt at skønne over de erhvervsøkonomiske konsekvenser heraf.

Samlet skønnes de erhvervsøkonomiske konsekvenser af lovforslaget dog at være positive.

6. Forholdet til EU-retten

I dette afsnit redegøres nærmere for de relevante dele af direktiverne, der har betydning for fondsmæglerselskaber.

Indledningsvis skal det bemærkes, at investerings-servicedirektivet, kapitalkravsdirektivet og BCCI-direktivet er minimumsdirektiver, som giver de enkelte medlemslande mulighed for på visse områder at vedtage strengere bestemmelser end anført i direktiverne.

6.1. Investerings-servicedirektivet

Investerings-servicedirektivet fastsætter for fondsmæglerselskaber, det vil sige virksomheder, der på erhvervmæssigt grundlag udfører tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirer for tredjemand, bestemmelser svarende til 1. (77/780/EØF) og 2. (89/646/EØF) banksamordningsdirektiv for kreditinstitutter. Dermed indføres som noget nyt i dansk lovgivning på dette område princippet om, at der kræves en offentlig tilladelse for at kunne udføre tjenesteydelser i forbindelse med handel med såvel børsnoterede som unoterede værdipapirer. Tilladelse kræver som et minimum opfyldelse af visse i direktivet opregnede krav. En konsekvens af, at direktivet er et minimumsdirektiv, vil være, at en medlemsstat kan indføre tilsynsmæssige regler, der går ud over det foreskrevne minimum, f.eks. med hensyn til selskabsretlige forhold.

Investerings-servicedirektivet omfatter virksomheder, hvis sædvanlige erhverv eller virksomhed består i at yde investerings-service til tredjemand på et erhvervmæssigt grundlag. Ved investerings-service forstås de former for tjenesteydelser, som er opregnet i lovforslagets bilag 1, afsnit A, i forbindelse med de finansielle instrumenter, som er nævnt under afsnit B.

Direktivet giver mulighed for, at den nationale lovgivning kun tillader juridiske personer at udøve investerings-service, så længe denne begrænsning ikke gøres gældende over for fysiske personer, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med.

Principperne om gensidig anerkendelse og hjemlandskontrol er foreslået på grundlag af investerings-servicedirektivet, som i lighed med 2. samordnings-direktiv på bankområdet er en af hovedhjørnestene i gennemførelsen af det indre marked for udøvelse af investerings-service i forbindelse med værdipapirer.

Medlemslandene skal gensidigt anerkende fondsmæglerselskaber, der er godkendt i andre medlemslande, og de aktiviteter, som de har tilladelse til at udføre, og som er indeholdt i direktivets bilag. Det vil således i fremtiden være tilstrækkeligt med godkendelse i ét medlemsland for at kunne udøve virksomhed gennem en filial eller for at kunne udbyde grænseoverskridende tjenesteydelser og opnå adgang til regulerede markeder, herunder fondsbørser i andre medlemslande.

Princippet om hjemlandskontrol indebærer, at tilsynsmyndighederne i et fondsmæglerselskabs hjemland er ansvarlige for tilsynet med fondsmæglerselskabet, herunder tilsynet med fondsmæglerselskabets aktiviteter i andre medlemslande.

Investerings-servicedirektivet indeholder gennem henvisninger til kapitalkravsdirektivet harmonisering af kravene til startkapital. Investerings-servicedirektivet indeholder endvidere regler om adgangen til at erhverve en væsentlig kapitalandel eller indflydelse i et fondsmæglerselskab samt om tavshedspligt for Finanstilsynets ansatte og andre, der handler eller har handlet på Finanstilsynets vegne, samt bestemmelser om tilsynssamarbejde på tværs af landegrænserne.

6.2. Kapitalkravsdirektivet

Direktivet om kravene til investerings-selskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag indeholder bestemmelser om minimumskapitalen for fondsmæglerselskaber og om kapitalkravene til de såkaldte markedsrisici, det vil sige de risici, som fondsmæg-

lerselskaber og kreditinstitutter pådrager sig som følge af renteændringer og ændringer i aktie- og valutakurser m.v. Direktivet indeholder dermed også kapitalkrav til afledte finansielle instrumenter.

Kapitalkravsdirektivet supplerer direktiverne om solvens, konsolidering, egenkapital og store engagementer. Kapitalkravene til markedsrisici kommer til at gælde såvel fondsmæglerselskaber som kreditinstitutter. Samtidig vil de gældende solvensregler for kreditinstitutter også komme til at gælde for fondsmæglerselskaber. Kapitaldækningsregler m.v. vil for at skabe ensartede konkurrencemæssige forhold stort set blive ens for de to typer af institutter.

Direktivet skal som nævnt ses på baggrund af banksamordningsdirektiverne og investeringsservicedirektivet, der giver mulighed for på grundlag af én tilladelse i et EU-land at tilbyde finansielle tjenesteydelser, herunder investeringsservice på tværs af grænserne i Den Europæiske Union og lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med, og som dermed blandt andet kræver harmonisering af kapitaldækningsreglerne.

6.3. BCCI-direktivet

Beslutningen om at udarbejde dette direktiv skyldes erfaringerne indvundet i forbindelse med lukningen af den internationale bankkoncern Bank of Credit and Commerce International (BCCI) i 1991. Denne bank var karakteriseret ved en meget uoverskuelig koncernstruktur, der vanskeliggjorde tilsynet med banken.

Direktivets formål er at styrke tilsynet med bl.a. fondsmæglerselskaber, der indgår snævre forbindelser med andre virksomheder eller personer, også hvis disse forbindelser sker på tværs af landegrænser.

Erfaringerne fra de senere år viser, at når en finansiell virksomhed indgår i snævre forbindelser, enten ejermæssigt eller på anden måde, opstår der særlige risici, hvilket kan umuliggøre et effektivt tilsyn med den finansielle virksomhed.

Der er derfor behov for at kunne vurdere sådanne snævre forbindelser til andre virksomheder eller personer, såvel ved oprettelsen af fondsmæglerselskabet som siden hen som led i det løbende tilsyn.

Direktivet indeholder endvidere regler om skærpeelse af revisorernes indberetningspligt til Finanstilsynet og om lempelse af Finanstilsynets tavshedspligt i visse situationer. Disse regler gennemføres i lov om banker og sparekasser m.v., hvortil dette lovforslag henviser.

BCCI-direktivet søges gennemført på tilsvarende vis i den øvrige finansielle tilsynslovgivning, jf. de

lovforslag herom, som Erhvervsministeren fremsætter i folketingssamlingen 1995/96.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Indledende bestemmelser

Til § 1

Direktivets begreb »investeringsservice« er i lovforslaget erstattet af »tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel«. Dette er gjort, for at bringe overensstemmelse mellem det samtidig med dette forslag fremsatte forslag til lov om værdipapirhandel m.v. og det foreliggende forslag.

Ved implementering af investeringsservicedirektivet udvides antallet af selskaber under tilsyn.

Lovens anvendelsesområde, som angivet i stk. 1, omfatter dels børs-mæglerselskaber, der reguleres i den gældende lov om Københavns Fondsbørs, dels personligt drevne virksomheder og selskaber, der i dag i kraft af et næringsbrev i henhold til næringslovens § 22 driver vekselervirksomhed.

Det foreslås derfor også at ændre næringslovens § 22, fordi begrebet fondsmæglervirksomhed, som det er defineret i forslagets § 1, omfatter en del af den virksomhed, som vekselere hidtil har drevet.

De virksomheder, som bliver omfattet af lovens anvendelsesområde, er fondsmæglerselskaber, der driver fondsmæglervirksomhed ved at tilbyde tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel over for tredjemand på erhvervmæssigt grundlag (investeringsservice).

De i stk. 1 nævnte tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel er de tjenesteydelser, der er angivet i forslagets bilag 1, afsnit A, det vil sige modtagelse og formidling for investorers regning af ordrer, udførelse af sådanne ordrer, forretninger for egen regning, skønsmæssig porteføljepleje og afgivelse af afsætningsgaranti, når de udføres i forbindelse med de instrumenter, som er nævnt i bilag 1, afsnit B. Ud over direktivets anvendelsesområde omfatter bilag 1 til lovforslaget også tjenesteydelser i forbindelse med råvareinstrumenter, herunder tilsvarende instrumenter, der afregnes kontant.

Tilladelse til at beskæftige sig med råvareinstrumenter gives således med hjemmel i dansk ret, men er ikke omfattet af investeringsservicedirektivet og dermed heller ikke af det »europæiske pas«.

Afsnit B indeholder foruden råvareinstrumenter følgende instrumenter: værdipapirer, investeringsforeningsandele, pengemarkedsinstrumenter, finansielle futures, FRA-kontrakter, rente- og valutawaps m.v. Fondsmæglerselskaber kan udføre gen-

købs- og omvendte genkøbsforretninger, da disse forretninger ligger i naturlig forlængelse af forretningsområdet, idet de består af en spothandel og en terminshandel.

For så vidt angår de i bilag 1, afsnit B, nævnte instrumenter, svarer de i nr. 1 a) anførte værdipapirer til de i forslag til lov om værdipapirhandel m.v. § 2, stk. 1, nr. 1 til 3, nævnte værdipapirer, og de i bilag 1, afsnit B, nr. 1 b) og nr. 2 til 7, nævnte instrumenter svarer til de i forslag til lov om værdipapirhandel m.v. § 2, stk. 1, nr. 4 til 10 nævnte værdipapirer. Der henvises til bemærkningerne til § 2 i forslag til lov om værdipapirhandel m.v. vedrørende definitionen af disse instrumenter.

I stk. 3 foreslås, at Finanstilsynet udarbejder regler om, hvilke fysiske og juridiske personer, der kan udføre tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel, uanset de ikke har tilladelse efter lovforslaget. For pengeinstitutter, realkreditinstitutter og kreditinstitutter med særlig tilladelse findes de nærmere regler i den lovgivning, der regulerer de respektive virksomheders forretningsområder. Disse virksomheder skal derfor have tilladelse efter de respektive virksomhedslove. Det bemærkes, at de tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel, som realkreditinstitutter i medfør af realkreditloven kan udføre, er mere begrænsede, end hvad der gælder for f.eks. pengeinstitutter.

Reglerne, som Finanstilsynet efter stk. 3 skal udarbejde, vil indeholde de undtagelser, som fremgår af investeringsservicedirektivets artikel 2, stk. 2, idet der her nævnes de virksomheder, personer og institutioner, som ikke er omfattet af direktivet, selv om de udfører tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel. Som en konsekvens heraf kan forsikringssselskaber udføre porteføljepleje for andre forsikringssselskaber. Endvidere kan f.eks. advokater, revisorer og ejendomsmæglere, hvis ikke anden lov eller fagetisk kodeks forbyder det, fortsat udføre tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel som hidtil, hvis de udføres lejlighedsvis i forbindelse med den pågældendes erhvervs-mæssige virksomhed.

Virksomheder, der udelukkende udfører tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel til andre selskaber inden for deres egen koncern, er heller ikke omfattet af direktivet og dermed heller ikke af forslaget. Det vil derfor fortsat være muligt for et selskab f.eks. at stille en afsætningsgaranti for andre selskaber i koncernen i forbindelse med en emission eller formidle værdipapirer uden at have tilladelse.

Det har været overvejet, om fondsmæglerselskaber som accessorisk virksomhed skulle have ret til at drive bank- og forsikringsvirksomhed. Da kravene til fondsmæglerselskabers kapitalgrundlag er be-

skedne i forhold til andre finansielle virksomheder, jf. § 3, er det fundet rimeligt, at fondsmæglerselskaberne alene udøver fondsmæglervirksomhed som beskrevet i stk. 4.

Efter stk. 4 kan Finanstilsynet tillade, at fondsmæglerselskaber kan udføre tjenesteydelser som nævnt i 1. pkt. med andre finansielle instrumenter end de i bilag 1, afsnit B, nævnte. Finanstilsynet har herefter mulighed for at medtage de i § 2, stk. 1, nr. 12, i forslaget til lov om værdipapirhandel m.v. nævnte instrumenter.

I henhold til stk. 5 må fondsmæglerselskaber formidle tinglyste, negotiable pantebrev i fast ejendom eller løssøre. I modsætning til udøvelse af de øvrige tjenesteydelser baseret på de i bilag 1, afsnit B, nævnte instrumenter, jf. § 5, kræves der ikke tilladelse fra Finanstilsynet til pantebrevsformidling. Fondsmæglerselskaber, som formidler pantebrev, skal ikke have et næringsbrev, jf. forslag til ændring af næringsloven i § 39.

Fondsmæglerselskaber må kun formidle pantebrev og er afskåret fra at have dem i egenbeholdningen, da pantebrev er individuelle fordringer (udlån) med deraf følgende individuelle risici i modsætning til masse gælds breve. En konsekvens, af at fondsmæglerselskaber kun må formidle pantebrev, men ikke have dem i egenbeholdningen, er, at der ikke fastsættes kapitaldækningsregler herom.

I stk. 6 foreslås, at fondsmæglerselskaber kun må have datterselskaber, såfremt disse udelukkende driver fondsmæglervirksomhed. Bestemmelsen svarer til den gældende fondsbørslovs § 24, stk. 3.

Til § 2

Stk. 1 fastsætter en eneret til at anvende betegnelsen »fondsmæglerselskab« i forbindelse med betegnelsen af selskabets virksomhed eller navn. Bestemmelsen svarer til bank- og sparekasselovens § 2 og til den gældende fondsbørslovs § 26.

Ifølge stk. 2 er fondsmæglerselskaber, der er medlemmer af en fondsbørs, tillige enerettede, men ikke forpligtede, til at anvende betegnelsen »børs-mæglerselskab«, der hidtil har været betegnelsen på selskaber, som i medfør af § 20 i den gældende lov om Københavns Fondsbørs har fået tilladelse til at deltage i handlen på Københavns Fondsbørs.

Hverken bestemmelsens stk. 2 eller § 7, stk. 4, i forslag til lov om værdipapirhandel m.v. er til hinder for, at et fondsmæglerselskab, der er medlem af en fondsbørs, i sit navn bruger f.eks. ordet børs, således at selskabet kan kalde sig xx - børs, fondsmæglerselskab eller, hvis det ønskes, xx - børs, børs-mæglerselskab.

Pengeinstitutter, realkreditinstitutter og kreditinstitutter med særlig tilladelse; jf. § 4b, stk. 2, i lov om visse kreditinstitutter, kan i henhold til § 20 i forslag til lov om værdipapirhandel m.v. blive medlemmer af en fondsbørs. Pengeinstitutter og realkreditinstitutter er fortsat omfattet af de respektive virksomhedsloves bestemmelser om navne. § 2 er ikke til hinder for, at f.eks. en bank kan kalde sig xx - Børs Bank.

Stk. 3 medfører en forpligtigelse for fondsmæglerselskaberne til enten at anvende betegnelsen fondsmæglerselskab eller børsmæglerselskab. Betegnelsen »børsmæglerselskab« kan dog kun benyttes af selskaber, der er medlemmer af en fondsbørs.

Stk. 4 regulerer alene forholdet til filialer af udenlandske investeringsselskaber og svarer til bank- og sparekasselovens § 2, stk. 2.

Til kapitel 2

Stiftelse m.m.

Til § 3

I stk. 1 foreslås det, at fondsmæglerselskaber skal være aktieselskaber. Dermed er muligheden i investerings servicedirektivet for, at fysiske personer kan yde investeringsservice, udelukket.

I kapitalkravsdirektivets artikel 3 er start- og minimumskapitalen fastsat til 730.000 ECU.

Selskaber, der ikke handler finansielle instrumenter for egen regning eller deltager i emissioner, behøver efter direktivet alene at have en start- og minimumskapital på 125.000 ECU. Hvis de hverken har tilladelse til at forvalte kunders penge eller værdipapirer, handle for egen regning eller deltage i emissioner, kan kapitalkravet reduceres til 50.000 ECU. I lovforslaget er der helt set bort fra at foreskrive kapitalkrav på 125.000 ECU og 50.000 ECU, dels fordi aktiekapitalen i et aktieselskab ifølge aktieselskabsloven skal være på mindst 500.000 kr., dels fordi så lave kapitalkrav ikke er forenelige med, at et selskab påtager sig investeringsservice for kunder.

I stk. 2 foreslås det, at kravet til startkapitalen bliver modværdien af 1 mio. ECU på tilladelsestidspunktet for selskaber, der er eller ønsker at blive medlemmer af en fondsbørs, en værdipapircentral eller en clearingcentral, handler for egen regning, stiller emissionsgarantier eller opbevarer og forvalter instrumenter for kunder. Det samme gælder fondsmæglerselskaber, der som accessorisk ydelse giver kredit eller lån til en investor, således at denne kan udføre en transaktion, som nævnt i bilag 1, afsnit A, som fondsmæglerselskabet deltager i. Der er ikke tale om kredit- eller långivning i almindelig for-

stand, men om at et fondsmæglerselskab kan gennemføre en transaktion for en kunde uden at kræve betaling før leveringen.

Baggrunden for startkapitalkravet på 1 mio. ECU er, at direktivets krav om 730.000 ECU i realiteten ikke engang svarer til en indeksregulering af de 5 mio. kr., der i sin tid blev fastsat som minimumskapital for danske børsmæglerselskaber. Disse selskaber skal dog have en højere ansvarlig kapital, såfremt en fjerdedel af de faste omkostninger og vederlag udbetalt som provision overstiger et beløb svarende til 1 mio. ECU, jf. § 4, stk. 1.

Endvidere har det vist sig, at fondsmæglerselskaber, der deltager i market-makerordninger og handler for egen regning, har behov for en større egenkapital end fondsbørslovens mindstekrav på 5 mio. kr. Hertil kommer, at omkostningerne, herunder tilslutningsgebyrer til Københavns Fondsbørs og Garantifonden for Danske Optioner og Futures, samt teknisk udstyr i forbindelse med etablering og forsvarlig drift af et fondsmæglerselskab, der er medlem af en fondsbørs m.v., er betydelige. For så vidt angår selskaber, der drev fondsmæglervirksomhed ved lovens ikrafttræden, henvises til § 25 og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Det i stk. 2 nævnte afgrænsningskriterium »medlem af ... en clearingcentral, hvor selskabet deltager i clearing og afvikling« omfatter situationer, hvor værdipapirer udveksles mod penge eller omvendt. »Deltagelse« omfatter ikke situationer, hvor der udelukkende sker indberetning på egne eller kunders vegne uden hæftelse, indeståelse eller sikkerhedsstillelse. Således vil de selskaber, der er tilsluttet Garantifonden for Danske Optioner og Futures med status af »handler« eller »agent«, ikke være omfattet af stk. 2.

Øvrige fondsmæglerselskaber, jf. stk. 3, skønnes ikke at have behov for samme kapitalkrav som de i stk. 2 nævnte fondsmæglerselskaber. Det foreslås derfor, at kapitalkravet for disse selskaber fastsættes til modværdien af 300.000 ECU på tilladelsestidspunktet. Der henvises i øvrigt til overgangsreglen i § 25, stk. 2, 2. pkt.

Selskaber, der er omfattet af stk. 3, er selskaber, der f.eks. formidler værdipapirer for tredjemand, jf. bilag 1, afsnit A, nr. 1, uden at være medlem af en fondsbørs eller en clearingcentral, eller som tilbyder skønsmæssig porteføljepleje i medfør af bilag 1, afsnit A, nr. 3. Som accessorisk ydelse vil de i medfør af bilag 1, afsnit C, f.eks. kunne leje bokse ud, rådgive virksomheder vedrørende kapitalstrukturer, industristrategi, fusion og virksomhedsopkøb, yde tjenesteydelser i forbindelse med afsætningsgarantier, f.eks. formidle en sådan, men ikke selv afgive den,

eller yde investeringsrådgivning. De vil også kunne udføre valutatransaktioner som nævnt i bilag 1, afsnit C, nr. 7, når disse transaktioner står i direkte forbindelse med de tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel, som selskabet har tilladelse til at udføre.

Reglerne i stk. 4 om forbudene mod at anvende goodwill som en del af den indbetalte kapital, henholdsvis opdele i aktieklasser med forskellig stemmeret, svarer til de gældende regler i § 3 i bank- og sparekasseloven, hvor et sådant forbud mod opdeling i aktieklasser er indsat for at undgå visse former for spekulation i bankaktier.

Til § 4

Reglerne om, at et fondsmæglerselskabs ansvarlige kapital skal svare til mindst 25 pct. af et års faste omkostninger, fremgår af kapitalkravsdirektivets bilag IV. Der er desuden medtaget vederlag udbetalt som provision i forslaget. Årsagen hertil er, at kravene til et fondsmæglerselskabs egenkapital bør være de samme, uanset om de ansatte vederlægges med fast løn eller provision. Finanstilsynet kan tilpasse kravet hertil i både opad- og nedadgående retning, hvis selskabets faste omkostninger f.eks. til husleje, lønudgifter eller andre driftsomkostninger forøges eller formindskes væsentligt i forhold til forrige år.

Ved faste omkostninger forstås resultatopgørelsesposterne: »Udgifter til personale m.v. og administration«, »Afskrivninger på materielle og immaterielle aktiver« og »Andre driftsudgifter«, der vil komme til at fremgå af bekendtgørelse om regnskabsaflæggelse for fondsmæglerselskaber.

Det er en af de få regler i kapitalkravsdirektivet, som gælder alene for fondsmæglerselskaber, men ikke for kreditinstitutter.

Ansvarlig kapital er defineret i forslagets § 17, hvortil der henvises.

Finanstilsynet fastsætter nærmere regler for opgørelsen af fondsmæglerselskabers faste omkostninger, jf. stk. 2.

Til kapitel 3

Tilladelse m.m.

Til § 5

Bestemmelsen er formuleret på grundlag af investeringsservicedirektivets artikel 1, 3, 4, 7 og 8.

I henhold til investeringsservicedirektivets artikel 3 skal der meddeles tilladelse, før et fondsmæglerselskab må udføre tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel. I tilladelsen, som meddeles af Finanstilsynet, skal det i overensstemmelse med artikel

3, stk. 1, specificeres, hvilke former for investerings-service – i lovforslaget: tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel – og eventuelle accessoriske tjenesteydelser, som fondsmæglerselskabet kan yde i henhold til afsnit A og C i bilag 1 til lovforslaget, jf. § 5, stk. 1 og 3, jf. § 1, stk. 3 og 4. Med denne bestemmelse indføres der et concessionslignende system i lighed med det, som allerede gælder på forsikringsområdet. Det betyder, at fondsmæglerselskaber kun må udføre den type virksomhed, som de har søgt om og fået tilladelse til at udøve. Herved opnår de ikke en universaltilladelse, som børsmæglerselskaber hidtil har fået. Ved universaltilladelse forstås en tilladelse, der giver adgang til at udføre alle de aktiviteter, som den pågældende virksomhedstype må udøve i henhold til den lov, der regulerer dem. Således får pengeinstitutter en universaltilladelse, der giver mulighed for at drive pengeinstitutvirksomhed, det vil sige alle de aktiviteter, der er nævnt i bilaget til bank- og sparekasseloven, herunder tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirhandel. Det er en fordel for de fondsmæglerselskaber, der kun ønsker at udføre enkelte af de i bilag 1, afsnit A, nævnte aktiviteter, f.eks. formidling af præmieobligationer, porteføljepleje, eller formidling af aktier og obligationer, idet de får en individuel tilladelse, og der stilles et lavere kapitalkrav, jf. § 3, stk. 3. Hertil kommer, at Finanstilsynet får viden om det enkelte selskabs aktiviteter og kan indrette sit tilsyn på det, det vil sige koncentrere indsatsen, hvor der er størst behov.

I investeringsservicedirektivets artikel 4, jf. artikel 1, stilles der krav om, at en ansøgning om tilladelse til at yde investeringsservice skal indeholde oplysninger om alle aktionærer, der ejer en kvalificeret andel på mindst 10 pct.

Omfattet af bestemmelsen er foruden direkte ejerskab tillige andele erhvervet gennem kontrol med andre selskaber, som ejer aktier i fondsmæglerselskabet.

I stk. 2, 2. pkt., er der valgt en grænse på 5 pct. Baggrunden herfor er, at der allerede efter aktieselskabslovens § 28 a gælder en pligt til at meddele et selskab, hvis en ejer besidder 5 pct. af aktiekapitalen.

Det foreslås endvidere i stk. 2, at et fonds- mægler-selskab, der ansøger om tilladelse, skal give Finanstilsynet oplysning om alle, der har snævre forbindelser, jf. stk. 8, til fondsmæglerselskabet.

I medfør af stk. 6 kan Finanstilsynet nægte tilladelse, hvis et medlem af ledelsen ikke besidder den nødvendige erfaring og hæderlighed, på betingelser, der svarer til § 6, stk. 6, i bank- og sparekasseloven.

Det foreslås i stk. 7, at Finanstilsynet kan nægte at give tilladelse, hvis der foreligger snævre forbindelser, jf. stk. 8, mellem det ansøgende selskab og andre

virksomheder eller personer, hvis disse forbindelser vil kunne vanskeliggøre varetagelsen af tilsynets opgaver.

Kravet om gennemsigtighed er således en betingelse for tilladelse. Betingelsen skal være opfyldt til enhver tid, jf. § 24, stk. 1, nr. 4.

Det er ikke muligt på forhånd at angive, hvornår en snæver forbindelse er tilstrækkelig gennemskuelig til at muliggøre et effektivt tilsyn, hvorfor hvert enkelt tilfælde må vurderes konkret.

I denne vurdering vil bl.a. indgå:

- ejerstrukturen,
- den formelle og den reelle ledelsesstruktur,
- risikoen ved den virksomhed, som drives i selskaber, med hvilke den finansielle virksomhed har snævre forbindelser, og
- selskabernes geografiske placering.

For eksempel kan visse former for krydsejerskab, gensidige aktiebesiddelser og aktionæroverenskomster bevirke, at et effektivt tilsyn vanskeliggøres.

I stk. 8 defineres snævre forbindelser som:

- 1) direkte eller indirekte forbindelser af den i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 8, angivne art,
- 2) kapitalinteresser, hvorved forstås en virksomheds direkte eller indirekte besiddelse af 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen i en virksomhed, eller
- 3) flere virksomheders eller personers fælles forbindelse med en virksomhed.

Snævre forbindelser foreligger således mellem et fondsmæglerselskab og

- a) ethvert selskab, der som moderselskab eller datterselskab er forbundet til fondsmæglerselskabet,
- b) en person, der har en tilsvarende forbindelse til fondsmæglerselskabet eller til et selskab, som fondsmæglerselskabet har snævre forbindelser med,
- c) ethvert selskab og enhver person, der indirekte har en tilsvarende forbindelse til fondsmæglerselskabet eller til et selskab, som fondsmæglerselskabet har snævre forbindelser med,
- d) en flerhed af virksomheder eller personer, der er således indbyrdes forbundne, at de tilsammen har en tilsvarende forbindelse til fondsmæglerselskabet eller til et selskab, som fondsmæglerselskabet har snævre forbindelser med, eller
- e) enhver virksomhed, hvori fondsmæglerselskabet eller en af de under a) til d) beskrevne virksomheder eller personer direkte eller indirekte besidder 20 pct. eller mere af stemmerettighederne eller kapitalen.

Fælles forbindelse, jf. stk. 8, nr. 3, forudsætter, at der foreligger et vist formaliseret samarbejde, herun-

der eventuelt en samordnet praksis, mellem en flerhed af virksomheder eller personer.

Eksempelvis vil en flerhed af aktionærer som stiftere af et selskab eller gennem en aktionæroverenskomst som udgangspunkt have fælles forbindelse, jf. stk. 8, nr. 3.

Omfanget af den fælles forbindelse skal modsvare den forbindelse, der består mellem et selskab og dets moderselskab, datterselskab eller søsterselskab, jf. årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 8.

Snævre forbindelser forudsætter, at forbindelsen har en vis varig karakter.

Erhvervelse af en betydelig andel af kapitalen i et fondsmæglerselskab bevirker ikke i sig selv, at der opstår snævre forbindelser i forslagens forstand, hvis den pågældende erhvervelse kun er en midlertidig investering, der ikke gør det muligt at øve indflydelse på fondsmæglerselskabets struktur eller finansielle politik.

I stk. 9 foreslås det, at Finanstilsynet kan nægte tilladelse eller, jf. forslagens § 24, stk. 1, inddrage denne, såfremt tilsynet vil kunne vanskeliggøres på grund af lovgivningen i et land vedrørende en virksomhed eller person, som fondsmæglerselskabet har snævre forbindelser med.

Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis tilsynsreglerne i det land, hvor et fondsmæglerselskabs moderselskab er beliggende, er af en sådan karakter, at der ikke kan udøves et forsvarligt konsolideret tilsyn.

I henhold til stk. 10 kan Finanstilsynet nægte at give en tilladelse, hvis en eller flere af aktionærerne efter stk. 2 skønnes at ville modvirke en forsvarlig drift af fondsmæglerselskabet. Dette kan eksempelvis være tilfældet, hvis de pågældende i forbindelse med ejerskab eller deltagelse i ledelsen af andre finansielle virksomheder har vist sig uegnede til at drive finansiell virksomhed forsvarligt.

Det foreslås i stk. 11, at der, når tilladelse nægtes, skal træffes afgørelse senest 6 måneder efter indgivelse af en fyldestgørende ansøgning. Dog skal der under alle omstændigheder træffes afgørelse senest 12 måneder efter indgivelse af en ansøgning. Bestemmelsen svarer til bank- og sparekasselovens § 6, stk. 8.

Bestemmelsen i stk. 12 muliggør, at Finanstilsynet kan efterleve eventuelle krav fra Europa-Kommisjonen om suspension i henhold til artikel 7 i investeringssservicedirektivet. Bestemmelsen omfatter alene ansøgninger fra tredjelandes investeringsselskaber, der ikke allerede er meddelt tilladelse i et land i den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med.

Med bestemmelsen i stk. 13 sikres det, at Finanstilsynet, før et fondsmæglerselskab påbegynder nye

aktiviteter, kan kontrollere, at det har sørget for forretningsgange m.v. for de nye aktiviteter.

Stk. 14 gennemfører investerings servicedirektivets artikel 3, stk. 2, og fastslår, at et fondsmæglerselskab, der meddeles tilladelse her i landet, har pligt til at have sit hovedkontor og udøve virksomhed her i landet. Bestemmelsen har til formål at undgå, at et selskab, der har fået tilladelse i Danmark, udelukkende driver virksomhed i et andet land i den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med, eller i et tredjeland.

Til § 6

I § 6 fastsættes som i bank- og sparekasselovens § 6 a de procedurer, efter hvilke et udenlandsk fondsmæglerselskab, der er meddelt tilladelse i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med, kan påbegynde virksomhed her i landet gennem en filial eller i form af grænseoverskridende tjenesteydelser.

Den virksomhed, som et udenlandsk fondsmæglerselskab kan påbegynde, er omfattet af de aktiviteter, der er opført i bilag 1 til lovforslaget. Det er dog en betingelse, at det udenlandske fondsmæglerselskab har tilladelse til at udøve de ønskede aktiviteter i hjemlandet. Aktiviteter, som ikke er opført i bilaget til investerings servicedirektivet, er ikke omfattet af den gensidige anerkendelse. Imidlertid vil et fondsmæglerselskab, der i hjemlandet har fået tilladelse til at tilbyde tjenesteydelser i forbindelse med råvareinstrumenter, også kunne drive denne virksomhed, såfremt det overholder den danske lovgivning på dette område. Dette følger af de almindelige EU-regler om ikke-diskriminering.

En filial kan påbegynde sin virksomhed 2 måneder efter, at Finanstilsynet har modtaget meddelelse bilagt de i stk. 2 nævnte oplysninger fra hjemlandets tilsynsmyndigheder om, at et fondsmæglerselskab ønsker at oprette en filial her i landet for at udøve virksomhed. Finanstilsynet har således en frist på 2 måneder til at tilrettelægge sin del af tilsynet med filialen samt fastlægge eventuelle vilkår for udøvelse af virksomhed begrundet i samfundsmæssige interesser. Det er en betingelse, hvad enten fondsmæglerselskabet driver en filial eller grænseoverskridende virksomhed, at et udenlandsk selskab, der markedsfører sig her i landet, skal overholde f.eks. lov om værdipapirhandel m.v., lov om markedsføring og lov om dørsalg.

Fristen for at anmelde ændringer i de forhold, som fondsmæglerselskabet skal give Finanstilsynet meddelelse om, er fastsat til 1 måned i stk. 3. Der kan

imidlertid være situationer, hvor dette er umuligt, f.eks. ved akut udskiftning af filialledelsen, men i de tilfælde skal indberetning ske snarest muligt.

I medfør af stk. 5 skal repræsentationskontorer registreres i Finanstilsynet. Herved får offentligheden og Finanstilsynet overblik over antallet.

Da repræsentationskontorerne alene må drive virksomhed i form af henvisning til moderselskabet, indebærer registreringen ikke, at der skal føres tilsyn med repræsentationskontorerne.

Til § 7

I § 7, der svarer til bank- og sparekasselovens § 6 b, fastsættes proceduren for danske fondsmæglerselskabers etablering af filialer eller udbydelse af grænseoverskridende tjenesteydelser i andre lande i Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med. Proceduren svarer til den i § 6 anførte.

Bestemmelsen giver Finanstilsynet indsigt i fondsmæglerselskabets aktiviteter i udlandet og gør det muligt at tilrettelægge tilsynet med aktiviteterne, inden de påbegyndes, herunder aftale det nødvendige samarbejde med selskabet og det pågældende lands tilsynsmyndigheder.

Ifølge stk. 3 kan Finanstilsynet undlade at fremsende oplysninger til myndighederne i værtslandet, hvis fondsmæglerselskabets administrative struktur og finansielle situation ikke er forsvarlig i forhold til den påtænkte etablering. Blandt kravene til den administrative struktur i denne sammenhæng kan specielt nævnes, at fondsmæglerselskabets organisation skal være så veludviklet, at den muliggør en forsvarlig styring af aktiviteterne i udlandet.

Med hensyn til fristen på 1 måned i stk. 4 og 7, henvises til bemærkningerne til § 6.

Ud over informationskravene i § 7 vil bestemmelsen i § 31, stk. 2, jf. bank- og sparekasselovens § 50, stk. 1, om at et fondsmæglerselskab på forlangende skal give Finanstilsynet enhver oplysning om selskabets forhold, gøre det muligt for Finanstilsynet at få yderligere oplysninger, såfremt dette måtte anses for hensigtsmæssigt.

Til § 8

Bestemmelsen, der svarer til bank- og sparekasselovens § 6 c, omfatter filialer af tredjelands fondsmæglerselskaber.

*Til kapitel 4**Ejerforhold**Til § 9*

I § 9 reguleres adgangen til at eje eller kontrollere betydelige kapitalandele i et fondsmæglerselskab. Denne måde at regulere finansielle virksomheder på blev første gang indført ved implementeringen af 2. banksamordningsdirektiv og senere fulgt op med implementering i forsikringsvirksomhedsloven af 3. skadesforsikringsdirektiv og 3. livsforsikringsdirektiv. § 9 har fået samme udformning som bank- og sparekasselovens § 7 b, cf. dog bemærkningen til stk. 2. Ejerforholdene i børsmæglerselskaber har hidtil været offentligt kendt, da Finanstilsynet i medfør af fondsbørslovens § 37 har ført børsmæglerselskabernes aktiebøger.

Ifølge stk. 1 skal Finanstilsynet på forhånd underrettes om og godkende, når nogen direkte eller indirekte erhverver en kvalificeret andel i et fondsmæglerselskab. Finanstilsynet skal ligeledes på forhånd underrettes om og godkende enhver efterfølgende forøgelse af kvalificerede andele, der bringer den samlede ejerandel op på eller over en grænse på 20 pct., 33 pct. og 50 pct. eller medfører, at fondsmæglerselskabet bliver et datterselskab.

Da det er almindeligt, at fondsmæglerselskaber ejes af en enkelt eller et begrænset antal aktionærer, må bestemmelsen antages at få større betydning end den næsten tilsvarende i bank- og sparekasseloven, også fordi grænsen i § 9, stk. 2, er på 5 pct. i modsætning til grænsen på 10 pct. i bank- og sparekasseloven.

En kvalificeret andel defineres i stk. 2, hvor grænsen er fastsat til 5 pct. § 9, stk. 2, er således bragt i overensstemmelse med grænsen på 5 pct. i aktieselskabslovens § 28 a. Dette er en stramning i forhold til investeringsservicedirektivet, idet grænsen i investeringsservicedirektivets artikel 1, nr. 10, er på 10 pct.

Såfremt det er et fondsmæglerselskab i et andet medlemsland inden for EU, der ønsker at erhverve en kvalificeret andel, skal Finanstilsynet altid konsultere tilsynsmyndighederne i det pågældende fondsmæglerselskabs hjemland, jf. investeringsservicedirektivets artikel 9, stk. 2, jf. artikel 6, inden en afgørelse træffes. Det samme gælder for et moderselskab til et fondsmæglerselskab i et andet medlemsland og for en fysisk eller juridisk person, der kontrollerer et fondsmæglerselskab i et andet medlemsland.

Ifølge stk. 3 har Finanstilsynet en frist på 3 måneder til at træffe beslutning om, hvorvidt en erhvervelse af en andel kan godkendes. Fristen regnes fra Fi-

nanstilsynets modtagelse af underretning om den påtænkte erhvervelse af andelen.

I henhold til stk. 4 kan Finanstilsynet i sin godkendelse fastsætte en gennemførelsesfrist. Overholdes fristen ikke, er godkendelsen bortfaldet.

I stk. 5 åbnes mulighed for, at Finanstilsynet kan suspendere behandlingen af ansøgninger efter stk. 1, hvis der er tale om et selskab med hjemsted uden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med. Bestemmelsen svarer til reglerne i investeringsservicedirektivets artikel 7, stk. 5, om forholdet til tredjelande.

Ifølge stk. 7, der svarer til investeringsservicedirektivets artikel 9, stk. 4, 1. afsnit, skal fondsmæglerselskabet, når det får kendskab til overdragelser, som forøger eller begrænser andelen i forhold til niveauer, der er angivet i stk. 1, straks indberette forholdet til Finanstilsynet.

Investeringsservicedirektivets artikel 9, stk. 4, 2. afsnit, kræver, at fondsmæglerselskaberne mindst en gang om året meddeler navnene på de aktionærer, som ejer en kvalificeret andel samt størrelsen af disse kapitalandele. Oplysninger herom tænkes indberettet sammen med årsregnskabet for selskabet ultimo april måned.

Til § 10

Stk. 1 giver Finanstilsynet mulighed for at ophæve stemmeretten for kvalificerede andele eller påbyde fondsmæglerselskabet at følge bestemte retningslinjer, hvis selskabets ejere modvirker en forsvarlig drift af fondsmæglerselskabet.

Ifølge stk. 2, jf. investeringsservicedirektivets artikel 9, stk. 5, 2. afsnit, kan Finanstilsynet ophæve stemmeretten for kapitalandele, hvis ejere ikke har overholdt forpligtelsen efter § 9, stk. 1, til forudgående at underrette Finanstilsynet om erhvervelse eller udvidelse af aktiekapitalandelen.

Såfremt Finanstilsynet efterfølgende godkender den pågældende investering, tildeles kapitalandelen igen sin stemmeret. Beslutninger, der efter aktieselskabsloven gyldigt er truffet i perioden, hvor kapitalandelene er frataget stemmeret, har fuld gyldighed også efter stemmerettens retablering.

I stk. 3 foreslås, at hvis en person køber aktier, selv om Finanstilsynet har afvist at godkende erhvervelsen, er Finanstilsynet forpligtet til i disse situationer at ophæve stemmeretten for disse aktier.

Bestemmelsen svarer til § 7 c i bank- og sparekasseloven.

*Til kapitel 5**Ledelse m.m.**Til § 11*

Bestemmelsen svarer til den gældende fondsbørslovs § 29 samt bank- og sparekasselovens § 19, stk. 5.

I § 37, stk. 4, er der indsat en overgangsbestemmelse, hvorefter de personer, der ikke hidtil har været omfattet af nogen lovregulering, kan fortsætte hidtidig erhvervsvirksomhed eller hverv ved at anmelde forholdet til Finanstilsynet.

Til § 12

Bestemmelsen svarer til den gældende fondsbørslovs § 30 og til dels til spekulationsforbuddet i bank- og sparekasselovens § 19, stk. 4. Bestemmelsen suppleres af forslaget § 14, nr. 3, hvorefter et fondsmæglerselskab skal have fyldestgørende interne kontrolprocedurer, der også skal omfatte regler for medarbejdernes adgang til at foretage personlige transaktioner.

Til § 13

Der henvises til bemærkningerne til aktieselskabslovens § 56, stk. 5, der omfatter børsnoterede aktieselskaber. Det er fundet hensigtsmæssigt og rimeligt, at der gælder de samme krav til et fondsmæglerselskabs forretningsorden, som der gælder for forretningsordenen i et børsnoteret selskab.

Til § 14

I bestemmelsen, der er formuleret på baggrund af investeringsservicedirektivets artikel 10, 1. pind, stilles der tilsynsmæssige krav til et fondsmæglerselskabs forretningsgange og regnskabsmæssige praksis, som til stadighed skal efterleves af selskabet. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med de regler, der er fastsat i forslag til lov om værdipapirhandel m.v. §§ 5 og 6 samt de principper, der gælder i aktieselskabslovens § 54 og årsregnskabsloven.

Nr. 1) svarer delvis til den gældende fondsbørsbekendtgørelses § 7, og nr. 2) svarer delvis til den gældende fondsbørslovs § 35, stk. 1, nr. 4. Der har ikke hidtil i loven været et generelt krav om fyldestgørende kontrolprocedurer, som nævnt i nr. 3). Dog har de ansattes handler været reguleret i fondsbørslovens § 30, hvis indhold nu fremgår af lovforslagets § 12.

Til § 15

Bestemmelsen svarer til den gældende fondsbørsbekendtgørelses § 9, stk. 1, og bank- og sparekasselov-

ens § 17, stk. 2, med den undtagelse, at ændringerne skal anmeldes til Finanstilsynet inden 2 uger, svarende til aktieselskabslovens bestemmelser.

*Til kapitel 6**Solvens**Til § 16*

Bestemmelserne om solvensopgørelsen svarer til bank- og sparekasselovens § 21.

Vægtningen af aktiverne m.v. specificeres i kapitaldækningsbekendtgørelsen, mens beregningen af den ansvarlige kapital fremgår af loven.

Efter stk. 2 kan erhvervsministeren i ganske særlige tilfælde ændre de i stk. 1 fastsatte solvenskrav. Bestemmelsen, der indsættes for at undgå konkurrenceforvridning, svarer til bank- og sparekasselovens § 21, stk. 2, der blev indsat i bank- og sparekasseloven ved lov nr. 303 af 16. maj 1990, hvor kravene til pengeinstitutternes solvens blev lempet.

Bestemmelsen i bank- og sparekasseloven tænkes alene anvendt, såfremt de lempeligere krav til pengeinstitutternes solvens viser sig at indebære en uacceptabel svækkelse af pengeinstituttsektorens soliditet. Fastsætter erhvervsministeren regler for pengeinstitutternes solvens efter bank- og sparekasselovens § 21, stk. 2, bør der af konkurrencemæssige årsager fastsættes tilsvarende regler for fondsmæglerselskaber.

Til § 17

Bestemmelsen svarer til bank- og sparekasselovens § 21 a.

Forslaget til regler for fondsmæglerselskaber for opgørelse af ansvarlig kapital adskiller sig fra reglerne for pengeinstitutter på følgende punkter:

I stk. 6 og 7 erstattes »kredit- og finansieringsinstitut« med »fondsmæglerselskab, kredit- eller finansieringsinstitut«. Da fondsmæglerselskaber er omfattet af definitionen af finansieringsinstitutter, er ændringen alene medtaget for at tydeliggøre teksten.

Bestemmelsen i bank- og sparekasselovens § 21 a, stk. 9, hvorefter der skal ske fradrag for kapitalandele og efterstillede kapitalindskud i forsikringsdatterselskaber, er ikke medtaget, da fondsmæglerselskaber ikke må have kapitalandele i andre datterselskaber end fondsmæglerselskaber, jf. § 1, stk. 6.

De i stk. 3 omtalte immaterielle aktiver, således som begrebet defineres i årsregnskabsloven, indbefatter bl.a. tilslutningsafgifter til fondsbørser og Garantifonden for Danske Optioner og Futures, samt andre tilslutningsafgifter.

Til § 18

Bestemmelsen svarer til bank- og sparekasselovens § 22. Dog er der forskelle som følge af, at fondsmæglerselskaber ikke modtager sikkerhed for lån og garantistillelse, hvorfor stk. 2, nr. 4, ikke omhandler beviser, der tjener som sikkerhed for lån eller garantier.

Forslaget adskiller sig fra bank- og sparekasselovens, § 22, ved, at bestemmelserne i § 18, stk. 2, nr. 3, angiver, at den korte supplerende kapital højst kan medregnes med 5,3 pct. af de vægtede poster med markedsrisiko mod 5,7 pct. for pengeinstitutter.

Kapitalkravsdirektivet giver mulighed for, at fondsmæglerselskaber ligesom pengeinstitutter kan medregne kortfristet supplerende kapital med 5,7 pct., hvis de fratrækker illikvide aktiver ved beregning af den ansvarlige kapital. Da det vurderes som uhensigtsmæssigt at anvende en metode baseret på fradrag af illikvide aktiver for fondsmæglerselskaber, giver forslaget ikke mulighed herfor.

Den nye kapitalform - kortfristet supplerende kapital - kan ifølge kapitalkravsdirektivets bilag V højst udgøre 200 pct. for fondsmæglerselskaber og 250 pct. for pengeinstitutter af den kernekapital, der er afsat til at dække risikoen på de vægtede poster med markedsrisiko. Beregnet efter de samme principper, der gælder for pengeinstitutter, betyder det, at kortfristet supplerende kapital højst kan udgøre $200/300 \times 8$ pct. = 5,3 pct. af de vægtede poster med markedsrisiko. For pengeinstitutter vil en lignende beregning se således ud: $250/350 \times 8$ pct. = 5,7 pct. Nævneren henholdsvis 300 og 350 er kernekapitalen med tillæg af den kortfristede supplerende kapital.

*Til kapitel 7**Midlernes anbringelse og likviditet**Til § 19*

Bestemmelserne svarer til § 23 i bank- og sparekasseloven.

Bestemmelsen vedrører fondsmæglerselskabernes engagementsgrænser og adskiller sig kun fra reglerne for pengeinstitutter ved udeladelse af bestemmelsen om uudnyttede trækingsrettigheder i stk. 5, pkt. 1, og udeladelse af bestemmelsen i stk. 6 om, at daterselskaber, der driver forsikringsvirksomhed, skal undtages fra engagementsgrænserne. Baggrunden herfor er, at fondsmæglerselskaber ikke må yde lån eller drive forsikringsvirksomhed.

Selv om stk. 5, pkt. 1, omtaler fondsmæglerselskabers tilgodehavender, må fondsmæglerselskaber ikke i almindelig forstand yde udlån. Den kredit- og långivningsvirksomhed, der er tale om i bilag 1, af-

snit C, er den, hvor et fondsmæglerselskab køber værdipapirer til en kunde, der derved opnår en kredit, når kunden ikke har forudbetalt.

Engagementer i et fondsmæglerselskab er af en anden karakter end engagementer i pengeinstitutter. Imidlertid indebærer kapitalkravsdirektivets regler, at der også for fondsmæglerselskaber skal fastsættes regler om store engagementer. Forslaget tager udgangspunkt i pengeinstitutreglerne.

I bestemmelsens stk. 5, nr. 2, er der tale om afsætningsgaranti ved emissioner, som angivet i bilag 1, afsnit A, nr. 4, samt garantier over for Værdipapircentralen og Garantifonden for Danske Optioner og Futures. Der er således ikke tale om almindelige garantiforpligtelser i form af indeståelse over for f.eks. investorer.

Henvisningen i stk. 6 til § 23, stk. 1, medfører, at bank- og sparekasselovens § 37 a, stk. 9, stk. 11, 2. pkt., eller stk. 12, finder anvendelse.

Til § 20

Bestemmelsen svarer til § 23 a i bank- og sparekasseloven.

Bestemmelsen sætter grænser for et fondsmæglerselskabs samlede engagement med en kunde eller gruppe af kunder, det vil sige både engagementet i og uden for handelsbeholdningen.

Henvisningen i stk. 6 til § 23, stk. 1, medfører, at bank- og sparekasselovens § 37 a, stk. 9, stk. 11, 2. pkt., eller stk. 12, finder anvendelse.

Til § 21

Bestemmelsen, der sætter grænser for fondsmæglerselskabers besiddelse af kapitalandele, svarer til § 24 i bank- og sparekasseloven.

Forslaget adskiller sig fra bank- og sparekasseloven på en række områder:

I stk. 1 og 4 er bestemmelserne om belånte kapitalandele ikke medtaget, da fondsmæglerselskaber ikke må yde lån.

Stk. 2 medtager ikke bestemmelser svarende til bestemmelserne om aktiver erhvervet fra en virksomhed i henhold til bank- og sparekasselovens § 1 a, stk. 1, da et fondsmæglerselskab ikke må overtage sådanne aktiver og drive anden virksomhed.

Bestemmelsen i bank- og sparekasseloven indeholder regler om modtagelse af egne aktier som pant. Tilsvarende bestemmelser gælder ikke for fondsmæglerselskaber, der ikke må yde lån m.v., hvorfor de ikke er medtaget i stk. 5.

Bestemmelser svarende til bank- og sparekasselovens § 24, stk. 6, om ydelse af lån til køb af aktiekapi-

tal m.v. gælder ikke for fondsmæglerselskaber og er derfor ikke medtaget i stk. 6.

Bank- og sparekasselovens § 24, stk. 8, indeholder en særlig bestemmelse for sparekasser og andelskasser. Denne bestemmelse medtages heller ikke i forslaget.

Finanstilsynets adgang til at give dispensation fra stk. 2, 2. pkt., svarende til bank- og sparekasselovens § 26, hvorefter den bogførte værdi af erhvervede kapitalandele ikke må overstige 100 pct. af fondsmæglerselskabets ansvarlige kapital, fremgår af stk. 7.

Til § 22

De foreslåede likviditetsregler svarer til de nuværende regler i § 7 i kapitaldækningsbekendtgørelsen for børsmæglerselskaber, hvoraf det fremgår, at der i selskabet skal være en forsvarlig beholdning af likvide midler.

Fondsmæglerselskabernes særlige forretningsområde indebærer, at 10 pct.- og 15 pct.-reglerne i bank- og sparekasselovens § 28 ikke er relevante for fondsmæglerselskaber.

Til kapitel 8

Regnskab og revision

Til § 23

Henvisningen til bank- og sparekasselovens kapitel 7 om regnskab, revision og konsolidering i koncernforhold er i overensstemmelse med den gældende fondsbørslovs § 36, som blev indsat i fondsbørsloven ved reformen i 1986.

Det er hensigtsmæssigt, at fondsmæglerselskaber undergives samme krav om regnskab og revision som pengeinstitutter. Dette sker ved en egentlig henvisning til bestemmelserne, der gælder for pengeinstitutter.

Med forslagens stk. 2 præciseres det, at det er regnskabsreglerne m.v. i selve bank- og sparekasseloven, som finder anvendelse, og at der kan udstedes en selvstændig regnskabsbekendtgørelse.

For finansielle koncerner består der særlige risici, såsom risikoen for at økonomiske svagheder i et selskab rammer et andet, den såkaldte »smittefare«, og tilfælde af de facto hæftelse, hvorved menes, at uanset et selskab ikke juridisk hæfter for et datterselskab, kan dette vise sig at være en realitet. Endelig består der en risiko for en udvanding af det enkelte selskabs selvstændighed.

Når et fondsmæglerselskab indgår i en koncern, er det vigtigt at forsøge at begrænse disse risici, herunder at der ikke ved koncerninterne transaktioner

sker indirekte kapitaloverførsler koncernselskaberne imellem.

For at sikre fondsmæglerselskabet bedst muligt foreslås det i stk. 3, at Finanstilsynet bemyndiges til at fastsætte nærmere regler for, hvilke krav der kan stilles til fondsmæglerselskabets ledelse og revision i forbindelse med koncerninterne transaktioner.

Alle former for koncerninterne transaktioner er omfattet af bestemmelsen, herunder alle engagementer, såsom køb og salg af aktiver samt aftaler om administration eller porteføljemanagement etc. Det bemærkes, at et fondsmæglerselskab ikke må yde lån eller stille garantier, bortset fra emissionsgarantier.

Den foreslåede hjemmel i stk. 3, til at fastsætte regler om koncerninterne transaktioner adskiller sig fra den tilsvarende regel i bank- og sparekasseloven § 27 a, ved ikke at medtage transaktioner mellem fondsmæglerselskabet og associerede virksomheder. Dette skyldes, at det ikke er tilladt for fondsmæglerselskaber at have datterselskaber, medmindre disse udelukkende driver fondsmæglervirksomhed, jf. lovforslagets § 1, stk. 6.

Bestemmelsen skal i øvrigt ses i sammenhæng med forslagens § 5, stk. 7-9, om »snævre forbindelser«, der gennemfører det såkaldte BCCI-direktiv.

Det bemærkes, at der i denne folketingssamling fremsættes forslag til ændring af bank og sparekasseloven m.v. med henblik på at gennemføre BCCI-direktivet for pengeinstitutter. Hermed gennemføres skærpede regler for de eksterne revisorers indberetningspligt til Finanstilsynet.

Til kapitel 9

Inddragelse af tilladelse og opløsning

Til § 24

Investerings servicedirektivets artikel 3, stk. 7, fastlægger, hvornår inddragelse af tilladelse kan ske.

Bestemmelsen er en konsekvens af tilladelsesordningen, som er foreskrevet i direktivets artikel 3 og 4, 2. afsnit. Når et fondsmæglerselskab skal have tilladelse til at udøve fondsmæglervirksomhed, vil der kunne opstå situationer, hvor tilladelsen kan eller skal inddrages med den følge, at virksomhed som fondsmæglerselskab skal ophøre.

Inddragelse af tilladelsen kan ifølge forslaget ske i følgende tilfælde:

- 1) hvis selskabets virksomhed som fondsmæglerselskab ikke er påbegyndt inden 12 måneder efter tilladelsens meddelelse, jf. investerings servicedirektivets artikel 3, stk. 7, litra a, 1. led,
- 2) hvis virksomhed som fondsmæglerselskab ikke udøves i en periode på over 6 måneder, jf. inve-

- steringsservicedirektivets artikel 3, stk. 7, litra a, 2. led,
- 3) hvis fondsmæglerselskabet gør sig skyldig i grov eller gentagen overtrædelse af loven eller forskrifter udstedt i medfør heraf, f.eks. urigtige erklæringer, jf. investeringsservicedirektivets artikel 3, stk. 7, litra b, e og f, der bl.a. henviser til de regler, der er vedtaget i medfør af artikel 10 og 11, og som er implementeret i værdipapirhandelslovfor-slagets §§ 5 og 6,
 - 4) hvis ledelsen ikke længere opfylder kravene i for-slagets § 5, stk. 6 og 7, om bl.a. hæderlighed, jf. investeringsservicedirektivets artikel 3, stk. 7, litra e, og artikel 4, 2. afsnit, og i § 5, stk. 9, såfremt snævre forbindelser vanskeliggør tilsynet.

Inddragelse af tilladelsen kan blive aktuell, når blot én af de ovenfor nævnte situationer indtræder.

I stk. 2, der delvis svarer til § 43, stk. 2, i bank- og sparekasseloven, indføjes en pligt for Finanstilsynet til at inddrage tilladelsen, såfremt et fondsmægler-selskab ikke opfylder solvenskravet i § 16 og ikke har tilvejebragt den foreskrevne ansvarlige kapital inden for den i § 16, stk. 3, fastsatte frist. Det samme gælder, hvis fondsmæglerselskabet ikke opfylder kravet i § 4, stk. 1, om de faste omkostninger og vederlag udbetalt som provision og ikke bringer forholdet i orden inden for en af Finanstilsynet fastsat frist. Såfremt Finanstilsynet finder det formålsløst at fastsætte en frist, jf. § 16, stk. 3, skal tilladelsen ligeledes inddrages.

Til § 25

Reglerne for fondsmæglerselskaber, der ikke opfylder kapitalkravene i § 3, følger i et vist omfang de gældende regler i bank- og sparekasselovens § 44 a.

For fondsmæglerselskaber gælder, at det ikke er afgørende for at opretholde en tilladelse, om den oprindelige aktiekapital er delvis tabt, så længe den ansvarlige kapital overstiger aktiekapitalkravet i henhold til § 3, det vil sige, at de i § 3, stk. 2, nævnte selskaber altid skal have en ansvarlig kapital mindst svarende til modværdien af 1 mio. ECU, og de i § 3, stk. 3, nævnte selskaber altid skal have en ansvarlig kapital mindst svarende til modværdien af 300.000 ECU. Selskabernes startkapital låses fast på den kurs, som ECU havde i forhold til danske kroner på tilladelsestidspunktet. For de i § 3, stk. 3, nævnte selskaber, der drev virksomhed før 1. januar 1996, gælder dog de i stk. 2 nævnte overgangsregler.

For de i § 3, stk. 2, nævnte selskaber fastsættes ikke overgangsregler, fordi de selskaber, der skal være - eller have mulighed for at blive - medlemmer af fondsbørser og dermed skal accepteres som modpart

af andre børsmedlemmer samt som medlemmer af clearingcentraler eller handle værdipapirer for egen regning, bør opfylde det højeste kapitalkrav ved lovens ikrafttræden. Selskaber, der ved lovforslagets ikrafttræden drev børsrådgivningsvirksomhed, og som havde en aktiekapital svarende til det i § 3, stk. 2, fastsatte krav, skal ikke have en fornyet tilladelse. Børsrådgivnings-selskaber med en aktiekapital, der ved lovens ikrafttræden er mindre end det i § 3, stk. 2, fastsatte, skal have en fornyet tilladelse. Bestemmelsen gennemfører herved investeringsservicedirektivets artikel 30, stk. 1, jf. artikel 3, stk. 3.

De foreslåede regler for en trinvis stramning af kapitalkravene (50 pct. efter 3 år og 100 pct. efter 5 år) for de selskaber, der meddeles tilladelse i medfør af lovforslagets § 3, stk. 3, er en skærpelse i forhold til de regler, der gælder for banker og sparekasser m.v., jf. bank- og sparekasselovens § 44 a. Imidlertid er kapitalkravene lempeligere for fondsmæglerselskaber, hvilket begrundes af strengere overgangsregler.

I stk. 3 er der fastsat overgangsregler for så vidt angår den ansvarlige kapital for virksomheder, der før lovens ikrafttræden udførte tjenesteydelser i forbindelse med værdipapirer. Fondsmæglerselskaber, der drev virksomhed i selskabsform før den 1. juli 1995, hvor den lovgivning, der gennemfører investeringsservicedirektivet, skulle have været vedtaget, skal altid have en ansvarlig kapital, der svarer til den ansvarlige kapital pr. 1. juli 1995, dog mindst 500.000 kr., der er det beløb, der ifølge aktieselskabsloven kræves for at stifte et aktieselskab. Herved sikres det, at der ikke i kraft af overgangsordningerne kan gives tilladelse til et selskab, der ikke opfylder aktieselskabslovens minimumskrav til aktiekapital, eller som helt eller delvis har tabt sin aktiekapital. Fondsmæglerselskaber, der har påbegyndt deres virksomhed i selskabsform efter den 1. juli 1995, men før lovens ikrafttræden, skal have en ansvarlig kapital, der svarer til den ansvarlige kapital, da selskabet påbegyndte sin virksomhed, dog mindst 500.000 kr. Fondsmæglerselskaber, der indtil de fik tilladelse, er drevet i et personligt ejet firma, skal altid have en ansvarlig kapital på mindst 500.000 kr., svarende til startkapitalen for et aktieselskab.

I henhold til stk. 3, sidste pkt., kan Finanstilsynet fastsætte en frist for at bringe den ansvarlige kapital op på det krævede minimum, som fremgår af 1., 2. og 3. pkt. eller straks inddrage tilladelsen. Det samme gælder hvis selskabet ikke har opfyldt kravene i stk. 2, 2. pkt.

Begrebet »overtagelse af kontrollen« i stk. 4 hidrører fra artikel 1 i direktiv 83/349/EØF, der er implementeret i bank- og sparekasselovens § 37 a, og

omfatter de tilfælde, hvor et selskab bliver moderselskab til et andet selskab.

Til § 26

Bestemmelsen, der gennemfører investeringsservicedirektivets artikel 19, stk. 3-8, svarer til bank- og sparekasselovens § 44 b.

Finanstilsynet har herefter mulighed for at udstede påbud, iværksætte sanktioner og forbyde et udenlandsk fondsmæglerselskab med hjemsted i et andet land inden for Den Europæiske Union eller lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med fortsat at udøve virksomhed her i landet.

Den i artikel 19, stk. 4, 5 og 7, fastsatte forpligtelse til underretning af hjemlandets tilsynsmyndighed skal følges, idet Finanstilsynet som hovedregel først skal søge at bringe lovovertrædelserne til ophør gennem påbud og sanktioner efter lovforslagets og værdipapirhandelslovforslagets bestemmelser. Hvis det ikke hermed lykkes at bringe overtrædelserne til ophør, og foranstaltninger, iværksat af hjemlandets tilsynsmyndigheder, derudover ikke har haft den ønskede virkning, kan Finanstilsynet forbyde selskabet at udøve virksomhed her i landet. Bestemmelsen vil også kunne ramme grovere overtrædelser af markedsføringsloven. I særlig akutte tilfælde kan Finanstilsynet, inden den i artikel 19, stk. 3, 4 og 5, fastsatte procedure iværksættes, iværksætte de nødvendige retsbevarende foranstaltninger for at beskytte investorer og andre, for hvem der udføres tjenesteydelser.

Til § 27

Bestemmelsen, der svarer til bank- og sparekasselovens § 46, er begrundet i, at lovforslagets regler bør supplere konkurslovens regler for blandt andet at tage hensyn til de særlige regler om tilladelse, kapitalkrav og tilsyn, der gælder for fondsmæglerselskaberne. Der tænkes her særligt på hensynet til investorerne, der nødvendiggør, at forholdsregler tages på et tidligere tidspunkt end forudsat i konkursloven.

Det bemærkes, at Europa-Kommissionen har fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om investorgarantiordninger, som forventes vedtaget i begyndelsen af 1996, hvori visse investorer vil få adgang til i et vist omfang at modtage erstatning, såfremt et fondsmæglerselskab træder i betalingsstandsning eller erklæres konkurs.

Til § 28

Bestemmelsen i lovforslagets § 28, der svarer til bank- og sparekasselovens § 47, skal ses som en be-

skyttelse af investorerne i en situation, hvor et fondsmæglerselskab ikke længere har tilladelse til at drive virksomhed.

Til § 29

Forslaget svarer til bank- og sparekasselovens § 47 d. Finanstilsynet kan indgive konkursbegæring, når et fondsmæglerselskab er insolvent.

Til kapitel 10

Fusion

Til § 30

Reglerne om fusion og minimumskravene i forbindelse med en fusion svarer til bank- og sparekasselovens § 48, dog således at det i lovforslaget foreslås, at det er Finanstilsynet, der giver tilladelse til fusionen.

Til kapitel 11

Tilsyn

Til § 31

Af stk. 1 fremgår det, at Finanstilsynet har en tilsynspligt, idet Finanstilsynet påser overholdelsen af loven og de i medfør af denne udstedte regler. På samme måde foreslås, at Erhvervs- og Selskabsstyrelsen påser overholdelsen af bestemmelserne i § 5, stk. 4 og 5, om registrering af fondsmæglerselskaberne og anmeldelse af disses vedtægtsændringer.

Med henvisningen i stk. 2 til bank- og sparekasselovens § 49, stk. 3, foreslås det, at Finanstilsynet udarbejder en årlig beretning om fondsmæglerselskabernes virksomhed.

Henvisningen til § 50 betyder, at Finanstilsynet skal undersøge fondsmæglerselskabernes forhold, og at disse skal give tilsynet de oplysninger, der er nødvendige for dets virksomhed. Endvidere kan tilsynet fra et andet land i Den Europæiske Union og lande, som Fællesskabet har indgået samarbejdsaftale med, efter forudgående meddelelse foretage inspektion af filialer af fondsmæglerselskaber, som det har under tilsyn. Finanstilsynet kan ved aftale overdrage tilsynet med et fondsmæglerselskab til den myndighed, der fører tilsyn med dets udenlandske moderselskab. Endelig kan erhvervsministeren tillade, at der anvendes fremmed bistand ved undersøgelser.

Henvisningen til § 50 b betyder en overførelse af bank- og sparekasselovens tavshedspligtbestemmelser på Finanstilsynets tilsyn efter denne lov. Det samme gælder på forsikringsområdet og realkreditområdet.

Bilag til f. t. l. vedr. fondsmæglerselskaber

Bestemmelsen fastslår som hovedprincip, at de ansatte i Finanstilsynet og eksperter, der handler eller har handlet på deres vegne, er forpligtede til at hemmeligholde, hvad de gennem deres virksomhed bliver vidende om. § 50 b indeholder dog en række undtagelser om, hvornår fortrolige oplysninger kan videregives.

I lov nr. 367 af 14. juni 1995 om en indskydergarantifond er der gennemført en ændring af § 50 b, stk. 2, med indsættelse af et nyt nr. 10, således at Folketingets stående udvalg i særlige tilfælde kan få fortrolige oplysninger.

Med henvisningen til § 51 foreslås begrænsninger i de i Finanstilsynet ansattes mulighed for at deltage i erhvervsvirksomhed m.v.

Finanstilsynet har efter stk. 3 i det omfang, det er nødvendigt for bedømmelsen af et fondsmæglerselskabs økonomiske stilling, adgang til at indhente oplysninger og foretage inspektionsbesøg hos virksomheder, med hvilke fondsmæglerselskabet har særlig direkte eller indirekte forbindelse, jf. definitionerne i årsregnskabslovens § 1, stk. 2, nr. 5, 7 og 8.

I stk. 4, der til dels svarer til § 6 i konkurrenceloven, gives der Finanstilsynet mulighed for efter tilsynets skøn at indkræve oplysninger fra fysiske og juridiske personer til brug for Finanstilsynets virksomhed eller bedømmelse af, om deres aktiviteter er omfattet af lovforslagets bestemmelser.

De afgivne oplysninger er omfattet af Finanstilsynets tavshedspligt.

Til § 32

Det foreslås, at erhvervsministeren fastsætter de regler, efter hvilke udgifterne til tilsynet med fondsmæglerselskaberne skal afholdes.

*Til kapitel 12**Delegations- og klagebestemmelser**Til § 33*

Bestemmelsen svarer til bank- og sparekasselovens § 52 a.

Til § 34

Bestemmelsen svarer til bank- og sparekasselovens § 52 b.

*Til kapitel 13**Straffebestemmelser m.v.**Til § 35*

Bestemmelsen svarer til bank- og sparekasselovens § 53.

Til § 36

Bestemmelsen, der hjemler straf for overtrædelse af en række af forslaget bestemmelser, svarer til straffebestemmelserne i bank- og sparekasseloven. Dog er det også strafbart, hvis et fondsmæglerselskab påbegynder virksomhed i udlandet, jf. § 7, uden at have orienteret Finanstilsynet først.

Bestemmelsens stk. 2-5 svarer til bank- og sparekasselovens § 54, stk. 2-8.

Ifølge stk. 6 er det strafbart, hvis nogen forsætligt eller groft uagtsomt overtræder § 31, stk. 4.

Stk. 8 giver adgang til at straffe juridiske personer, der overtræder loven, med bøde.

I stk. 9 er det foreslået, at forældelsesfristen for strafansvaret er 5 år.

*Til kapitel 14**Ikrafttræden og overgangsbestemmelser**Til § 37*

Det er hensigten, at loven skal træde i kraft så hurtigt, som det er praktisk muligt. Da forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til lov om værdipapirhandel m.v., og da der kan være behov for forskellige ikrafttrædelsestidspunkter for lovens bestemmelser, der tænkes særligt på forslaget § 39 om ændring af næringsloven, gives der i stk. 1 erhvervsministeren bemyndigelse til at fastsætte de nærmere tidspunkter for de enkelte kapitlers eller bestemmelsers ikrafttræden. For § 42's vedkommende foreslås, at bestemmelsen sættes i kraft efter aftale med skatteministeren.

De bestemmelser, der har reguleret børsmæglerselskabernes forhold i lov om Københavns Fondsbørs, reguleres fremover i denne lov, hvorfor disse bestemmelser i lov om Københavns Fondsbørs skal ophæves. I forslag til lov om værdipapirhandel m.v. bemyndiges erhvervsministeren til at fastsætte tidspunkterne for den gradvise ophævelse af lov om Københavns Fondsbørs. Der henvises til § 126, stk. 2, i forslag til lov om værdipapirhandel m.v. og bemærkningerne til denne bestemmelse.

Bestemmelsen i stk. 2 vedrører de børsmæglerselskaber, som driver virksomhed med tilladelse inden

lovforslagets ikrafttræden. Bestemmelsen implementerer investerings servicedirektivets artikel 30, stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 3 vedrører virksomheder, der ikke tidligere har været under regulering. Bestemmelsen svarer stort set til bank- og sparekasselovens overgangsbestemmelse i § 8, stk. 2, i lov nr. 154 af 24. april 1985. Det er kun virksomheden her i landet, der kan fortsættes, idet det »europæiske pas« forudsætter, at der er givet tilladelse.

Stk. 4 medfører, at de i § 11 nævnte personer, der ved lovens ikrafttræden lovligt drev selvstændig erhvervsvirksomhed, eller som bestyrelsesmedlem eller funktionær eller på anden måde deltog i ledelsen eller driften af en anden erhvervsvirksomhed end fondsmæglerselskabet, efter anmeldelse til Finanstilsynet kan fortsætte med at drive selvstændig erhvervsvirksomhed eller deltage i ledelsen af sådanne.

Stk. 5 medfører, at aktionærer i de nuværende børsmæglerselskaber ikke skal godkendes i medfør af § 9, stk. 1. Såfremt disse aktionærer sælger deres aktier, skal de nye aktionærer godkendes efter forslagets bestemmelser herom.

Til § 38

Den gældende lov om banker og sparekasser indeholder overgangsbestemmelser for reglerne om store engagementer i § 23, der svarer til lovforslagets § 19. Det foreslås, at disse regler også indføres for fondsmæglerselskaber, og at de skal gælde for både engagementet uden for handelsbeholdningen i § 20 og det samlede engagement inden for og uden for handelsbeholdningen i § 21.

Til § 39

Det foreslås at ændre definitionen af vekselerervirksomhed i næringslovens § 22, stk. 1, fordi begrebet fondsmæglervirksomhed, som det er defineret i forslagets § 1, omfatter en del af den virksomhed, som hidtil har været omfattet af vekselerervirksomhed.

Ved vekselerervirksomhed forstås efter forslaget arbitrageforretninger, veksling af penge og køb og salg for fremmed regning af værdipapirer, der ikke er omfattet af lov om værdipapirhandel m.v.

Definitionen af værdipapirer i lov om værdipapirhandel m.v. er den samme som den, der benyttes i det foreliggende lovforslag.

Dette betyder, at vekselerere fremover kun kan

handle med værdipapirer, der ikke er omfattet af lov om værdipapirhandel m.v., f.eks. vekslere og checks.

Betegnelsen »vekselerer« vil fortsat kun kunne benyttes af næringsdrivende, der har næringsbrev som vekselerer.

Det foreslås desuden at ændre næringslovens § 22, stk. 4, således at vekselerervirksomhed kan drives uden næringsbrev, såfremt det er tilladt i anden lovgivning.

Det forudsættes, at § 39 ikke sættes i kraft, før end alle de selskaber, der hidtil har drevet virksomhed i henhold til næringslovens § 22, og som er omfattet af lovforslaget har fået tilladelse eller afslag på ansøgning om tilladelse.

Til §§ 40 og 41

Med disse bestemmelser præciseres det, at Lønmodtagernes Dyrtdisfond og Arbejdsmarkedets Tilægspension, der kan drive børsmæglervirksomhed i et datterselskab, i fremtiden vil kunne eje et datterselskab, der driver fondsmæglervirksomhed.

Til § 42

Efter aktieafgiftslovens § 4, stk. 1, nr. 1, betales der ikke aktieafgift, når overdrageren er fondshandler, jf. stk. 3. Efter aktieafgiftslovens § 4, stk. 3, forstås ved en fondshandler Danmarks Nationalbank, her i landet hjemhørende børsmæglerselskaber, pengeinstitutter og kreditinstitutter med særlig tilladelse.

Det fremgår af motiverne til bestemmelsen, at fondshandlerbegrebet er identisk med den kreds af professionelle, der er beskrevet i § 4, stk. 1, i lov om Københavns Fondsbørs. Denne bestemmelse afløses i det væsentlige af § 4, stk. 1, i forslaget til lov om værdipapirhandel m.v.

Efter forslaget til lov om fondsmæglerselskaber rækker fondsmæglerselskabsbegrebet videre end børsmæglerselskabsbegrebet i aktieafgiftslovens § 4, stk. 3. Det vil sige, at visse fondsmæglerselskaber, der ikke er børsmæglerselskaber, ikke vil være omfattet af den gældende bestemmelse i aktieafgiftslovens § 4, stk. 1, nr. 1.

Med forslaget ændres kredsen af fondshandlere, der efter aktieafgiftsloven kan overdrage værdipapirer m.v. uden betaling af aktieafgift således, at den kommer til at omfatte fondsmæglerselskaber omfattet af § 1 i forslag til lov om fondsmæglerselskaber.

Det foreslås i § 37, at erhvervsministeren kan sætte den foreslåede ændring af aktieafgiftslovens § 4, stk. 3, i kraft efter drøftelse med skatteministeren.